

Opisano w r. 1936.

Dar M. Baranowskiej
za pośrednictwem
rekt. W. Nabawona. 1932.

Narcyza Żmichowska.

I	Plan powieści „Wspomnienia pensjonarskie”	
	Rkp. Żmichowskiej oraz kopia J. Zbiegniewskiej.	k. 1-11
II	Plan powieści „Rodzinne nienawiści”.	
	Rkp. Żmichowskiej oraz kopia J. Zbiegniewskiej.	" 12-17
III	1) Początki powieści „Ze wspomnień pensjonarskich”, w której główna rola przypada Elżbiecie.	" 18-27.
IV	1) Początek Piesni o Lechu.	" 28-33
	Rkp. Żmichowskiej oraz kopia J. Zbiegniewskiej.	
V	1) Początek powieści „Pan Kiełczyński”	" 34-35.
VI	Początek powieści oraz fragment wiersza.	" 36.
VII	1) Powieść o Perji.	" 38-39
VIII	Początek powieści „Księżę i gęślarz”.	" 39a-41.
IX	Urywek wspomnień z pensji p. Wileczyńskiej (wzrychu francuskim) [6 kart wyrywanych.]	" 42.
X	Pierwotna redakcja „Fantarji”.	" 42a-43.
XI	Powieść o Perji. kopia J. Zbiegniewskiej.	" 45-46.
XII	2) „Fantarja” (2 notatkami wydawcy?)	" 47-48.
XIII	Ustęp z „Fantarji”.	" 49-50.
XIV	3) Drugi i trzeci urywek z Piesni Gęślarza.	" 51-52
XV	3) „Pradki” [Brak około 7 kart.]	" 52a-58.
XVI	Początek listu do wydawcy i listu do p. Stanisława. <small>Dwa fragmenty nieukończonych utworów.</small>	" 59-60
XVII	Warianty artykułu dla „Garety lubelskiej”.	" 61-67.

- 1) wydrukował częściowo P. Chmielowski w: „Ze spuścizny
po Gabryeli.” Ateneum 1888. t. 3.
- 2) druk. w „Pismach” Warszawa 1885. t. 1. z wyjątkiem
jednej zwrotki.
- 3) druk. w „Pismach” t. 1.

/

Braki:

po karcie	29	kart	?
" "	34	"	8
" "	41	"	6
" "	46	"	1
" "	48	"	1? ceterowiersza.
" "	50	"	1 (Pierwsza pieśń Gsłana)
" "	52	"	4.

Projekta powieściowe - Ktore by mogły innym postawić -
Serga obratki pod tytułem - Wspomnienia porywacza - kuta
wiec obitnicie życia - z życia do konca - Elzbieta Długoszewska
Skłachetna - broni młodości - pogarda kłamstwem - nienawidzi przymu-
sa - Jaka ra mąż do brzo woli nociny - Mąż cymbał - Dzieci ojca nie mogą
stanować pniekto w domu - Ma się rozumieć kłótnia pierwsza kryje
o carke starą i wycimowaną - bogata w sercu i litu i darama
Droga słońce ogólny - Johanna Mier - geniusz klasowy - piersi na
później wypracowania - sama nie pniekto, trochę opowada, lecz
słoniem pociągająca - zdaj się, że w niej ciężko jest jakas tajemnice
Do odgadnięcia - kryje, żeby się uczyć na ławie - uczy się, żeby na-
miec świat i litowiska, nie żeby wiedzieć tylko i pamiętać -
Quaerantur promawiają o narodziu - Młoda kłótnia
Wojniowa - jednak ma pniekto i konspiracje z pociof-
jest bardzo uczy - nacy dobra finis dochodzą - Wro-
dżini martwi się jej upodobieniem - długo ra mąż nie
Wra - nałomnie pośrednicy do stanowiska w świecie dośi -
młodość umiera - Marynia Wignynowska - ładna blondzeczka
Kochliwa - romansowa - kłótnia profesora obojętne powieści
w swojej głowie ułtwa - kłótnia młodym estowiska co się w kł-
seile jony jej ława stania twory domy i przypuszczenia -
o nich w domu podras świat lub walczyć błąd na jakimś białym
niech spotka gnuśnych tancerzy, lub zarysów choćby pniekto
ciotnik - jej wotciwory ma długie drgi do opowiadania
swojen kryje smilnianym pniekto - Rodzice
je wydzają bez żadnych trudności ra dośi maffnego
wotwca - dzieci z pierwszego matreństwa obgadują
potem macochę, że jest dla pewnego ich kłótni
zbyt Farkawa - ale wolno nie wierzyć bo mąż się
nie Mary - owszem kryje toba podkarłowca. Ra obg-
biny trockliwosci swy sony - dzieci kłótni nie bardzo
pniekto - Karolina Słuciniska - niby współwotwiska kłótni
Johanny - piersi wotwca - pniekto się na heroinę kłótni

[illegible]

[illegible]

rozwiązanie nie można sumiennie, bo Gójar by wyglądał
ale można by spróbować, odawierając prawdę, bez
dodawania sądów - choćby nawet zostawić poróż-
nicę potakującą - Ale ten momentany przesunię-
cie w osobistość Króla - niepowiedzieliśmy sobie
niego niepowiedzieliśmy, nie analizować tego
to że w nim lub nie mieć idea mogło - Ale
zawaga o mił pisar, ale po królu Karolu
zawaga - zachować akcent powarny temu który
mówi o deptaniu świata - i akcent entuzjasmu
by która by zignie miłością tu miła -
Wreszcie zachować prawdę - trudniła wyzna-
cie rodziny - wychodzi wulthick do br pniemien
nych obywateli doświadczeń - sambyta w celi
klasztorny i jest szeregów - Mieli wody pnie
płynę nad gołębiami, niech by wulthany pod
nogami roztępił, niech gnie ojciec matka
niech łacni - cały rok budni optymi - jest do br
ję spokojnie - to very w miła i w Królu
Chrystopha utwierdza - jest szeregów

A szeregów pniegi w Królu sprawu ra-
wiklanij szumności wygrywa
~~Antonia~~ Antonina pniegi do króla - była na
pensji wysoce chwałę szeregów, i który wulthick
nieby świadomości życia towarzyszy wysłaniali
by niera i narywały je Antonim - szeregów
wisia ona sama w tobi miem by mi erba
to antoniego rożną - wiudziata bytho i ma
i dnia na dzień kręgi by narywały a uoryte
szeregów bardzo łatwo, i ma wypracowaniu napi-
ści - pniegi arytmetyczny rozwiżeni, a pnie-
ta irydnie orasem do wci pnie, ioryte narybgi
w całej klasji - wiudziata to i nie wify o dnia
powiedzieć - o wiudziata wiudziata i bydu troche

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Robięty tego, nie rozumieją. powtarzał jej na samiznami
rozumieli wygłupliwość domowego pojęcia. A symetria
jako więcej rozumieją tracił pieniądze na domem w którym
był po śniadaniach - ogrodnikach - kawiarniach
Antonia sięga iartowata a niego nie dubi - który
spothale iartowata - mtoiego pmytowanego który - naj
także iartowata dany - przy pilnowaniu spotham
teliha wygnana dowcipnych słowach - przy drugim
Cowiepnie ale jej uderliwie osobistości - przy trzecim
Otwarte - tylko z jego strony powarna wojna
wypowiedzeniu słowach dypłom - prawie które i który
wypadały biedny Robięty - pierwszy raz w życiu
długo nie wyprobowano i nie umia ostatniego słowa nie
kierunku potory - gdy cniw się widać nie umia umia
iwego doświadczenia. Zachwycany w swojej powadze mentor
chciał z Homacryj jasniej - poddać się jej umia umia
to co mówi, jest, rozpaćliwie do słuchania. Ale Robięty
która zamknięta przy łóżku walczyły przytębi
Słowiakowego i moralnego sędzią. Mentor
domyślał się tego po ciele - jest wzruszonym - a
do wzruszenia do współtępienia do współtępienia
Co chce powiedzieć Robięty - tylko - poicera
wzrus - na koniu zaczyna przeproszenie
a Antonia zaczyna mu próbować cora
dopuszczając co nie przesłany choć cora więcej
mówi do próbowania - Ale nie Robięty
Zaczyna mu Ale nie umia Robięty - na
Cwoli - powiesił słowach - przytębi
napisał - przytębi przytębi przytębi
nie wstąpił - Zaczyna

tytułu i ich kłamstw - od 1820 do 1823 zmieniły
się stounki i okoliczności - Mentor w tajemniczo
kamuflaż - przedsięwzięcie w Ulfre - ożyły na
mianem - moru - dawaj do statku gdzieś w swiętym
domowym ognistkiem - a Antonio pierwszy
raz jest wyścignięta na statku swoje serce jak
słota głowa i tępki w skrońcy dyktowania - potem
ja mrozi waga seismu - dążyła kłamić się przez
główny i bry - kolektwa mispostregli - i mrozi
byliby mi postregli - gdyby jednolitość w jej całym
dispozycjach drżony - mi karmić fenomen -
Mentorem - tajemniczo - przetrwała w niej nie
wielki zdolności i kochanie, lecz zdolność
słuchalona, nieumiejętność powściągnięcia potrzeba
krycia kochanie - Prosto - czy to jest w nadziei
że się 1823 z zakaźniatą dąży wytkresze -
czy dla odurzenia się, stać się dla sprowadzania w najgłębsze
brzoła tajemnic - dąży osobistości - tego gęstym co się
tytułu oświecił i skręcił - Antonio naciska się w
skaleństwu, naciągających pierwszego świata co narodzi
między uczciwym a skalanym stoi - Matry i
Robit które mają przycięż towaru, które
mają, mają - ale u których imi, imiowi - wola
sami mi z koncom bywa - Ojciec i jego i
zatrzymać z labii karty i chwalić się w potrafi być
Rilich - brany - przy obiedzie wypie - ale to są już
moby gawroś i roztwa - dąży Robit - mi - dąży
to do kulrekt - ani o stadurym - karmić - mi - dąży
byłoby panowi - mój - a to duch kochanie od weryfikacji
a - dąży - mój - o swojej - mój - kochanie - karmić
powiedzieć z przyciężonymi - karmić - Robit - dąży
weryfikacji - Antonio mi ma dąży w pierwszym
to jest karmić - mój - mój - karmić - karmić
i karmić - mój - mój - mój - mój

Tych wszystkich są pensjonarzy które są zapisane
na wielką pracę gdyż wyrosły im wiar to mowi
w osobnych artykułach przedstawia. Chyba
jedną dla uromienienia n. p. panny Amalii. Którą
Antonia, że wroczę was przebrana w rabinu. Inne
wiedziata, że wroczita się, wroczita pierze. Pojduć
mają u mnie - Amalie wrata się braciom takim
koroskopen. pozpolicz - Mija też gdy
w chacie lat spotkały się was pinyjowich
a panna Amalie cięgi wyle panna, Amalie
Antonia karro z uroczę pinyjowich, że
pomyśle swoje - a to jak - Kinyjowich
tam ci się pojduć za męgi, a wroczita
i wroczita jak się daję stara panna
jednak Amalie ma wroczita stara panna, a trydziestu lat
latach panna na cobykanta i energiczne gospodarze
to ma kilka beladnichów i kilka chłopców ku
stole - i purnaczonych jej mierzem na ich ubr
mam panny, sobi ma i osuriznowie - na ich
szeregach terminatony z uskaryz - a panna
jest wicerna wojna, szargi. Ktoś ma a biedny
i am grob im mowi się wroczita co się wroczita
z tej spotkajmy ich z Jagodny panna
Amalis którą ma pospółny Amajony
najpierwej do prowadzenia i rachunków
a później do kierowania - cały dom
wystoła.

Projekta promiscuome - Kłórey mogły innym
pustwić.

Serya abrakadabrow pod tytułem Wspomnienia
pensyjonarskie - zestawie obietnice życia z życiem
dokonczonym. Elżbieta Długoszewska słachetka
broni młodości - pagardka kłótnictwem - nienawi-
dzi przymusu. Idzie na mąż wbrew woli rodziny
mąż cymbał - dzieci ojca nie mogą skanować - pie-
kło w domu - Ma się rozumieć Karida pierwsza
część obywatka starannie mycieniowana, bogata
w szczegóły i zdarzenia - druga szkic ogólny.
Joanna Mir-geniusz Klasowy - pisze najpięk-
niejsze wypracowania - sama niepiękna, brzyd-
kopasowa, lecz dziwnie pociągająca - adaje się, że
w niej ciagle jest jakaś tajemnica do odgadnięcia -
czyta, żeby się uczyć nie bawieć - uczy się, żeby
rozumieć świat i człowieka, nie żeby wiedzieć tyl-
ko i pamiętać - Guvernanci pomawiają o zam-
kniętości - wiele tam rysów myślenia - jednak
ma przyjaciółki korzystające z pomocy - jest bar-
dzo uczynna, raczej dobra niż kochająca. W ro-
dzinie martwią się jej nępasobieniem - długo za-
męż nie idzie - nakoniec prosiłszy o sta-
nowisko w świecie, dość młodo umiera. Marynia Węgr-
nowska - Tędną blondynką - Kochliwa - romanse-
ra - z każdego profesora osobną powieść, w swo-
jej głowie układa - o każdym młodym człowieku,
co w kościele przy jej tanie stanie brządy domysły
i przypuszczenia - a niechże domu prostej siostry
lub matki jej będzie ma jakimś kłótni, niech spotka
gracynych taneczny lub sąsiadów chwały 50 let-
nich, jak wrocławski ma stęgie dzięki do opowia-
dania. swoim często kmiennym przyjaciel-
stwem. Podaje ją wydają bez żadnych trudności

za dość majątnego wdorcia - dzieci a pierwszego matkę -
stawa obgadują, potem macocha, że jest dla pierwszego
ich kuzynka zbyt Tostawa - ale można nie wierzyć,
bo może się nie skarży - owszem, często sobie gadają
sowywa ze zbytnej troskliwości swej żony - dzieci
nikoro, niebardzo pojętne. - Karolina Trucińska
młody współwładniczka Własowa Joanny - pierwsze
wiersze - przerabia się na heroinę, Karolę w sekrecie
przeoryglanej księżki - zawsze potrzebuje coś lub
kogoś przedstawić - sama w sobie nie umie rozróżni-
ć czym jest z natury, a czym z pochwyconego wra-
żenia, lub zebranej po drodze opinii. Brak jej praw-
dy na Karolinę Krok - nie ma już ojca, tylko matka,
tagodna, prostoduszna, kobieciną, której imponuje
czupetna. W świecie przykuła charakter myślowej nie na-
wzyskko lek nad wszystkich Kobiety - ma jednak wiel-
ki jeden prawdziwy talent - umie drugim to mówić -
młody urzędnik z biera księcia głowę za nią, traci -
leż księżka go swego, raz, lek nawoła, mroć, mroć,
więc raczej można powiedzieć, głowę swego, go uszcz-
liwia - Kiedy dwa głosy tak pomajne jak głos mat-
ki i matka zamyszkują: to rozumna kobieta - sama
idzie na świat cały - przy miernych więc dołnościach,
przy smutkach i niedogodnościach, lek serwa i lek zasa-
dy, Karolina staje się podługą, towarzyską, w biał-
nie magi, mroć i w redakcji pewnej traba się z ma-
rachować, bo poctka pensjonarska jest dziś siłą
bardzo przestarszą. Cecylia Kławińska - piękna -
nieumie pierwsze dzieciństwo, lek świdoma z tego du-
sza w na międy temperament zaskłaka - Sympatye
pensjonarskie - miłości - radości - przyjaźni Cecylii
z Joanną - Cecylia się opamięta - Joanna nie może jej
z rozumieć - na przeciw siebie są one ciągle przez czas
jakis młody przygodny cztomik - Joanna znana

nie może zarwać; czy go Cecylia Kocha - Piótko
opiekunka nagle Cecylię i pencyi odbiera - w jakiś czas
jedna ruciona wamionka - cichym głosem przez gu-
bernantkę, do gubernantki: mywiad ją do Pary-
ża - tak Cecylię - ależ ona taka młoda - potem jedno spak-
kani - Joanna wielki piękna, prawnia, walczy i
do piękności Karolki - spakowują się znowu, nie myślicy-
ją na jawie i nie wcale - Cecylia się karmieniła - Jo-
anna westchnęła - Cecylia może wyobrazić sobie czy-
śność Joanny - może chwila zalu, upokorzenia - Joan-
na już o tyle zna śmiać i ludki, że nie potapia - a ce-
mu westchnęła? można sobie stamować miłość
druim chrześcijańskim lub filozoficzną, ci tam wia-
lub zaradzić nie Kocha nej Kobiety względem jej,
co jest kuchenną.

Floralita u kaga, ledwie dość przystojna - Wskłaci się
na gubernantkę - oddają jej dla wyprawy młodego
druici do Korespondencji - wcale nie ma odpowiednich
temu przymioków - jest niecierpliwą - dają się dłu-
nem podarunkami projektu pałac - Wtamić jak in-
trygantka, intryguje jak minister o najdroższych
sprawy - Kłopotliwa - jednak raz po raz Kadij
towarzysze na coś potrzebna - gra biega i pięknym
akcentem po francusku mowi - a najdziwniej bardzo
korzystne umieszczenie - Ktośi rachiny a jednak
każde puskulimna - La tuda pencyi - robi ma-
jątek - w 40^u latach znajdzie młodego profesora, oku-
nego tem, że jeszcze nie ma Wiskunostu zysicy pencyi
podziła jego oburzenie a w Kadiu los jego i swa i
dwa anowane dochody - Wkrótce jednak samą pency-
ją - Kadiją sobie i przez zaradzić.

Walentyna odpotografowana a Pamiątki po dobrej
matce - wszystkich obowiązków dopełnia wro-
nawet bami się dla dopełnienia przepisów - Gła ma

tylko trochę kulak, obywatela - wróciwszy do domu o-
kropnie go sarkana krapawa i kienować - ojciec się ni-
by wysmiewa z jej purytańskemu, a jednak boi także.
bardzo szczęśliwy jest, gdy um się adarza partya dla
córki - cztaricki niemłody, ale mający swoje adanie
o nieszczęściu kobiet - Walentyna zachwyca go swą
pokorą - W kilka lat później najprokorniejśka żona
pod pantoflem krayma najprzystojniejszego z mężów,
w inną cnoty, religii, pobożności i kszta spowiad-
nika - nradka dom przyzwoty, bo szyskar, bo kark
i pijatyk - trochę mudo ale konsekwentnie - Maż
wprawdzie nie może przyjac do synów tatniego nau-
czyciela, jakiego by pragnął - bo nancyciel racjonalista
dopomina się, żeby nauki przyrodzone i matematyka
ne były przeważne w edukacji - ale za to gdy jest po-
da do otrzymania - gdy kierunek interesów wieści-
go pana do przeprowadzenia, takwość adawiająca
i do tego jak gdyby nie przez konz.

Wspomnienia pensjonarskie można jeszcze uzupeł-
nić obrazem przyszłej karkownicy - Ludwika bardzo
zdolna, bardzo nerwana dwierczunka - niema entu-
zycystka - miłująca paczka - zupełnie przyzwoicie by-
ło odkrywa się, że kacha Joanna - Joanna zbyt zajęta
Elżbieta, Cecylia i nanka - nie doszyc jej się oddaje - ma
tylko przychodai miłoty niemi do paufniskiej ra-
mory - Ludwie karsze trudno się wypowiedzić, a jed-
nak potrzebuje tego, ma siwe petne niekandydowanych,
nie kastosowanych do niczego nczu i pragnień, adol-
ności umysłowe więcej bierne niż czynne - Sprasze-
zenia i Tedy - punktu kaczego miłoty jednem ci
drugiem brak zupełnie - ażad życie głównie wewnętrz-
ne - rozpradrywanie się w sobie i kachno by bo kacha,
a co z tego zrobić, do czego to przykrepić - niemiadowi
zupetna - Rozmowa z Joanną, jeszcze więcej podryca

to usposobienie - raz przedamawoży todawa, niómnia-
tość, czuje całe szczęście wyrwania się, całą wartość
pomocy zewnętrznej; całą potrzebę dopiłnienia się dru-
gą istotą - bo ta jedyna rozmowa jest ostatnią wła-
śnie - Joanna wychodzi z pensyi - Ludwika z racona
główniej kłótniemi mieszczącymi próbami, a szcze-
gólniej postępowaniem Hipolity - każdyna w sobie
rozwijając pierwsze zamiary nieufności i złości do
Inoki - Inoki, w której miedzi, jest drab nielkim
średnio majątkowym abymatelem świąteczkiem -
Spotyka się z całą serją najniefortunniejszych
konkurentów - ten nie zważając jej jeszcze pyta, czy
mu w domu bywać prawda - ten z drugim się tar-
guje, by mu nie przeszkadzał - inni znowu mówią
jej najproszoliteze komplementy o jej uciekach, o jej
piękności - osiadać się po kilku kieliszkach sta-
rego wina - aż się, na koniec zdana karzącymy pa-
niem, którego cierpieć nie może, a który jednak na-
wiza ją, na płaski całej ałabicy - Ludwika wyjeżdża
do Warszawy staba i rozdrażniona - spotyka się
z młodym i fanatycznym sprwiednictwem - Na nie-
szczęście tego całego przejścia rozwinąć nie można su-
miennie, bo Julian by myślał - ale moimaby adra-
dzicko odmiercielić prawdę, bo dawać ją sadów-
chaiby nawet zostawić pozór młodości potakujący -
Bez komentarzy przeniesć się w osobistość księdza
nie dopomniadac słów przez niego niedopowiedzianych,
nie analizować tego, co się w nim lub w niej dzieć mo-
gło - nie zwracać o nich pytań, ale po krótkim roz-
rachunku - zachować akcent powołany temu, któ-
ry mówi o adeptamie świąta - i akcent entuzyaz-
mu tej, która się ciągnie miłością ku niemu - wresz-
cie zakończyć prawdę - Ludwika wyjechała się radzi-
ny - wyrzekała wszelkich dóbr przemiennych - odtrzą-

ciła dozniesność - zamknięta w celi własotornej i jest szczy-
śliwa - Niech wody przepłyną nad górami, niech się
wulkan pod nogami rozstąpi, niech ginię ojciec,
matka, niech zka mi cały rod ludzki o płynie - i ci do kła-
pi spokojnie - bo oczy w niebie i w krzyżu Chrystusa
utkwita - jest szczyśliwa - a szczyśliwi przecież w każ-
dej sprawie konwiktoanej skuteczność wygrywają.

Antonina przysłała Katietka - była na pensji wy-
soka, chuda, obierwężna, a której w wystrzku ni by
świadośmeke życia towarzyski wyomieraty się nie
rad i narywaty ją Antonim. Przeczywiście ona sa-
ma w sobie niczem się nie czuła od Antoniego różni-
wiedziata, tylko, że ma 2 dnia na nadzien lekcy się
nauczyć, a uczyła się bardzo łatwo - że ma wyprac-
owanie napisać - przykład arytmetyczny rozwią-
zać - a pisator prosto, czasem darcipnie, liczyła naj-
bieglej w całej klasie - wiedziata to i nic więcej o dmiach
parokrednich - o niedzieli wiedziata, że będzie można
spać trochę, otwier i że trochę lepsza kawa dostaje
się na śniadanie - a była trochę Tokatnisią i spow-
kiem - Dreską, ani o smutku, ani o sobie nie wiedziata
nic więcej, tylko to co jej profesorowie albo wypanu-
nie powiadziały - Od profesorów dowiedziata się o
wyroczkach i Babilonichach, o strzałach i wy-
spach morza potwotniczego - od Kalcianek dowie-
dziata się, że jest mysakiem, niezgrabnym, pracki-
nym Antonim - niektóre nawet przywaty ją
filozofem, że nigdy prosto nie wstała Kapelusza
i do swary nie wzięła w tasów na głowie... Antonia
była więc pewna, że to jest filozofia - Nie raz gdy
jej przysłało o sobie samej mówić, to mówiła: ja co
jedem filozofką - nie potrzebują się uczyć łancu-
nie potrzebują Koscienichów nosić - lubię za szere-
nie brzemieni - nie dbam o roślarkę, słońca i t. ps.

Antusia uwierzyła, jakiego jej mam Tędnego brata-
powiedziata raz do Maryni uwierającej się że
swemu podkajomni - iskatnie była przekonana, że
trudno uwierzyć, aby ona taka brzydka i niezgrab-
na mogła mieć pięknego brata - Jednakże Antusia
miał brzydka, nie była - ładnym rysem twarzy
swojej nie rakita uka, pierwsza nawet Lesia zrobi-
ła że uwaga że Antusia ma Tędnę oczu - kształt
nos - gładka, płec, i piękny kołnier, choć brach
zbyt pełne usta - nie mogła puścić czemu i dem
wzrostkiem piękna, nie jest. Dopiero później się to
wyjaśniło, gdy się Antusia z pierwszym Kobićcem
wrazem spotkała - a gdy jej pierwszą, gwałtownie
prawiła iano - to dopiero wtedy ona niej się poddała
ku, odkrycia - myśli na ocenie, o których nigdy
nie słyszała. Temperament wrażliwy, a nie na mię-
wy - umysł brachy adałby się noremu i profe-
sji - brach wskazywał do entuzjaku skłonności
dumaj carak bystrości - i moralności ogólne prze-
pisy - i religii obowiązku i myśkaje - Gotnie i
chemu idnie - po co idnie - nie pyta i karuje a tych,
którzy pykają - rozsadek na uznaniu ogólnych
biedacych przepisów oparty - moje brach, nie być
jak przepis kaza, ale nigdy brach, więcej - Wła-
si że skrajniejsza, byjność, rozwinęła się praw-
dziwie pensjonarska zdolność i yderstwa - Wła-
cka młode kawske lubia, wysmiennie - choć naj-
lepsze miały serce, moje właśnie dlatego czasem,
że mają, choć dobre, choć wrażliwe serce, że same
czują się nieraz możliwie smieszne ze swymi wy-
skokami i zachwykami - kromię się przecie możli-
wości różnych kachest wprzeżdżającym skądostem
Cieradna, kimś nie miastu niemi - An Lania w niej
cebowata - żeby najpiękniejszą swoją przyjaciółką,

żeby sama, siebie w chwili najgłębszego wrzemięcia
wse musiała w kart obrócić - nie był to kart wesoły
i pusty - gdyż i ona nie była wesoła i pusta - był to
najpiękniejszy kart obronny - potem z przymysłem
potem dopiero nabrała my - a w końcu zacierany -
Tej samej nie ostaniał przecie wrzemiem, lecz z po-
czatków rozwiem? je - ostatkiem zaś wuchwał? Al-
boi ja nie mam prawa do tego lub arrego, mamia-
ta Antusia - wiem że to się tak nazywa - wiem że
tak myślała - ale mi się podoba - barri mnie - Czy
my się karykaturami grona Mayens i Saint Ti-
monistów nie barwie - Maja karykatura - mój
pan A lub A, mój dziwny - daleko Tiednicze.
Właśnie powstała sobie na dziwactwa - czasem przy-
chwała się i z góry ostatek by mieć prawo o-
prawy - je lub uprawiać swainie przyjaciółkom -
Na nieskazy wórad tej gry karkadawnej i pod-
męczającej, jeden ze współgrających przybrał
jej nazwę - Antusia powstała na myśl tłumaczyć się,
że to jest amyskaj od skasów przedhistorycznych przy-
jęty - że myślała karkadawnej, z którym bardzo już
nie wyglądać będzie na ulicy, bo jest wysokiego wzrostu,
szeroki w ramionach, szkapty w pasie, ma daleko
Tiednicze wązkie nixi mazi Miki - i pięknymi oczka-
mi piękniej patrzy niż inni, którzy dotychczas na
nią patrzyli - I prawda była w tem wykorzystaniu,
że uległa różnym wpływom fizjologicznym - i
dopiero przez miesiąc po skutki przekonała się, iż
cała reszta życia swego przegrała do najgłębsz-
niejszej nicości - do najsmieszniejszego właśnie fan-
farona - Noże jej kobiece serce przecierpiło jaką o-
kropną, piekielną, karkurę - o tem jednak nikomu nie
powiedziała - a ona była jej kartą ślady się prze-
miliwskie - jej humor amirniejszy - Włosy damnej

metody, lekając się może, by jej nie wytykano po-
myłki, lub konceptami za rok siłnie nie uderzono
koncepta, sama pierwsza zaczęła o wadach i śmiesz-
nościach swego męża mówić jak o pogodzie lub sta-
cie - Ładnatachy się, iż najmniejszej jest przekonana,
że w ogóle taki jest wykrytych mężów gatunek. Stę-
dy Marynia rozkładała się tak nad jej łosem ka-
czeta - Alboś twój nie taki? - spytała z tak doskona-
łą naimnością, że mogła sama siebie oszukać - Mary-
nia zaczęła mylić się wielkie sny swego małżonka.
Antusia karząc, sprawadziła tak ręcznie do jej sym-
wielkiej wartości, że potem żadna z obecnych jej ro-
mnie kon najszokujących nie śmiała się do niej
uderzać i podierać - Taka wyprawa w ujęciu najja-
śniej kromi ironii byłaby może wielu ludzi za-
wajać - może wszelako Antusi był taki, wata-
głupstwa aminięły, że nie czuł żadnego uderzenia -
gdzieś widział indygo, kamień - do jemu rzeczy-
wiście zdarzało się, że koniecznie, w charakterze
niewiedzi - Łona się niecierpliwi - koni z rzędu - ko-
na przytłuki dają - od tego koni - a on od tego po-
nie, żeby robić, co musi, prosta - on jest przeciwie-
nie - a tak do Antusia umiała by chaciej, jeden z nich
adając prosta, chaciej jedno pale wymierzyć - Kobiety
tego nie rozumieją - prawda jej na rozumowanie
wielkich wątpliwości domowego życia - a sym-
sem jako więcej rozumiejący tracił pieniądze ka-
dumem - wtochyl się po śniadaniach - ogródkach
kamieniarz - Antusia ciągle kłótnia z niego
i a siebie - Kiedy spotkała całą wieść wtochego, przy-
stojnego, który z niej tak nie kłótnia zaczął - Przy-
 pierwszym spotkaniu lekka wymiana dawczych
słów - przy drugim dawczyne ale już wrażliwe
osobowości - przy trzecim odwrot - bym z jego

strony prawda mójna - wyprowadzenie surowych
dów - prawda, które a które wyprowadzają biedną kobietę -
pierwszy raz w życiu czuje się uproszona, i nie umie
ostatniego słowa na wiechu powiedzieć - gdy znów się
widzą, nie umie ukryć swego rozczucia - Lachwicz
w swojej powadze mentor chce się tłumaczyć jaśniej -
rodzina jeszcze bardziej - to co mówi, jest rozpadnię-
cie do stukania dla tej kobiety, która zamknęła przed
sobą wszelką przyszłość świąteczną i moralną
szczęścia - Mentor domyśla się tego po części - jest
wzruszonym - od wzruszenia do rozpaczy,
od rozpaczania do chęci pociechy - Krok jeden tylko -
pociesza się - na koniec zaczyna przepraszać - i Anto-
sia zaczyna mu przebaczać coraz więcej, coraz
bardziej, choć coraz więcej miejsca do przebaczenia - W
życiu nie kończy się na dwóch powieściowych rodzin-
kach - przedko napisanych, jeszcze przedko pnie-
żanych we własnym sercu - życie idzie latami od
1820 do 1823 zmieniając się słowności i oświecenia -
Mentor w Telemachia zamieniany - przedko idzie się w U-
bisco - adpywa na nieznane morza - kamień do Skali
ze światłem domowym ogniskiem - A Antosia pierwszy
raz wyciągnęła na stancie swoje serce jak kąt gładki
i twardy, ze skorupy skryderstwa - Mówi ja, mrok na-
głe ściana - Lachwicz śmieje się jeszcze głośniej, żeby
kobietka nie spostrzegła - i może byłoby nie spostrze-
gła - gdyby jednocześnie w jej całym usposobieniu
skierowy nie zaszedł fenomen - Le Lendare in Telemach
kiem przeprawa w niej na wielki zdolność ukocha-
nia, która ukochała się, skłama, niekiedy niepowścią-
nięta potrzeba bycia kochaną - Czy to w nadziei, że
się wkręci a także zmienia tej duszy myślenie - czy dla
odurzenia się - czy dla sparadygowania w najgłębszych
tajnikach swej osobistości - tego prawda, co jej

zjawić się i skruszyć. Antosia rzuca się w wir
szaleństw, najszaleńszych purnego świata, co na trze-
bie miłośnicy seksimym a szalonym szale. Wskazy-
do kobiet, które mają, proszą, kawałeczka, bo
mają męża - ale u których inni mężczyźni mają
sami niż z konami bywać. Od jakiegoś czasu zaczę-
ła lubić karty i chwali się, że natrafiła na kilka
ki skampana przy obiedzie wypić - ale to są je-
dne nudy gambrusizmu Towarzystwa Kobiectki - nie
lubią jej tak do szaleństw, ani o nadużyciu trunków
nie rozmawiają - tylko ją namie mówią - a to such
Kobiectka do wszystkich - A Filipina o swojej
niegdys' kalekancie także parciada z przegrzaniem
mi wargami - "Kobiectka do wszystkich" - Antosia
nie ma dzieci - w pierwszym roku po zamążpójściu
wrodziła niekierwego chłopczyka - i później nigdy
już nie był mąż.

Tych wszystkich ex-pensjonarek, które z góry
na wieki stare gęsi rygosy, nie warto mieć w aso-
nych ekskluzywnych prawdziwych. Chyba jeden dla urze-
maienia np. panny Amalii, której Antosia
za mąż, raz przebrana w sukienkę raz prze-
mieniła, że wrodziła się - wrośnie jeszcze - pojść
za mąż i umrzeć - Amalia czuła się obrażona, ta-
kim horoskopem przepowiedzianym. Właściwie gdy w dzie-
sięć lat spotkały się raz przypadkiem, a panna
Amalia ciągle była panną, a Amalia, Antosia
bardzo już zaczęła przeprawać za pomysł swój
- A to jaka? - Przypowiedziałam ci, że pojedziesz
za mąż, a awstadas' i awstanieś, jak się zdaje,
stara, panna - Jednak Amalia nie awstada stara
panna - w trzydziestu kilku latach przeszła za fa-
brykanta i energicznie gospodaruje, bo ma kil-
ku ochotników i kilku chłopców na stole - a prze-

z naczelnych jej misji, nie na zik utrzymywanie pie-
niędzy, robi małe uszczuplenia - na które skądś
niej terminowały się oskarżając - wiecna wojna-
skargi - Wtanie - a biedny pan Grab nie może się
wydzwic, co się stało a tej spokojnej, cichej,
zgodnej panny Amalii, która mu wspólny zna-
jomy, najpierw do prowadzenia rachunków, a
później do kierowania całym domem musiała.

Plan ¹⁸¹⁰ ¹⁸¹² ¹⁸¹⁴ ¹⁸¹⁶ ¹⁸¹⁸ ¹⁸²⁰ ¹⁸²² ¹⁸²⁴ ¹⁸²⁶ ¹⁸²⁸ ¹⁸³⁰ ¹⁸³² ¹⁸³⁴ ¹⁸³⁶ ¹⁸³⁸ ¹⁸⁴⁰ ¹⁸⁴² ¹⁸⁴⁴ ¹⁸⁴⁶ ¹⁸⁴⁸ ¹⁸⁵⁰ ¹⁸⁵² ¹⁸⁵⁴ ¹⁸⁵⁶ ¹⁸⁵⁸ ¹⁸⁶⁰ ¹⁸⁶² ¹⁸⁶⁴ ¹⁸⁶⁶ ¹⁸⁶⁸ ¹⁸⁷⁰ ¹⁸⁷² ¹⁸⁷⁴ ¹⁸⁷⁶ ¹⁸⁷⁸ ¹⁸⁸⁰ ¹⁸⁸² ¹⁸⁸⁴ ¹⁸⁸⁶ ¹⁸⁸⁸ ¹⁸⁹⁰ ¹⁸⁹² ¹⁸⁹⁴ ¹⁸⁹⁶ ¹⁸⁹⁸ ¹⁹⁰⁰ ¹⁹⁰² ¹⁹⁰⁴ ¹⁹⁰⁶ ¹⁹⁰⁸ ¹⁹¹⁰ ¹⁹¹² ¹⁹¹⁴ ¹⁹¹⁶ ¹⁹¹⁸ ¹⁹²⁰ ¹⁹²² ¹⁹²⁴ ¹⁹²⁶ ¹⁹²⁸ ¹⁹³⁰ ¹⁹³² ¹⁹³⁴ ¹⁹³⁶ ¹⁹³⁸ ¹⁹⁴⁰ ¹⁹⁴² ¹⁹⁴⁴ ¹⁹⁴⁶ ¹⁹⁴⁸ ¹⁹⁵⁰ ¹⁹⁵² ¹⁹⁵⁴ ¹⁹⁵⁶ ¹⁹⁵⁸ ¹⁹⁶⁰ ¹⁹⁶² ¹⁹⁶⁴ ¹⁹⁶⁶ ¹⁹⁶⁸ ¹⁹⁷⁰ ¹⁹⁷² ¹⁹⁷⁴ ¹⁹⁷⁶ ¹⁹⁷⁸ ¹⁹⁸⁰ ¹⁹⁸² ¹⁹⁸⁴ ¹⁹⁸⁶ ¹⁹⁸⁸ ¹⁹⁹⁰ ¹⁹⁹² ¹⁹⁹⁴ ¹⁹⁹⁶ ¹⁹⁹⁸ ²⁰⁰⁰ ²⁰⁰² ²⁰⁰⁴ ²⁰⁰⁶ ²⁰⁰⁸ ²⁰¹⁰ ²⁰¹² ²⁰¹⁴ ²⁰¹⁶ ²⁰¹⁸ ²⁰²⁰ ²⁰²² ²⁰²⁴ ²⁰²⁶ ²⁰²⁸ ²⁰³⁰ ²⁰³² ²⁰³⁴ ²⁰³⁶ ²⁰³⁸ ²⁰⁴⁰ ²⁰⁴² ²⁰⁴⁴ ²⁰⁴⁶ ²⁰⁴⁸ ²⁰⁵⁰ ²⁰⁵² ²⁰⁵⁴ ²⁰⁵⁶ ²⁰⁵⁸ ²⁰⁶⁰ ²⁰⁶² ²⁰⁶⁴ ²⁰⁶⁶ ²⁰⁶⁸ ²⁰⁷⁰ ²⁰⁷² ²⁰⁷⁴ ²⁰⁷⁶ ²⁰⁷⁸ ²⁰⁸⁰ ²⁰⁸² ²⁰⁸⁴ ²⁰⁸⁶ ²⁰⁸⁸ ²⁰⁹⁰ ²⁰⁹² ²⁰⁹⁴ ²⁰⁹⁶ ²⁰⁹⁸ ²¹⁰⁰ ²¹⁰² ²¹⁰⁴ ²¹⁰⁶ ²¹⁰⁸ ²¹¹⁰ ²¹¹² ²¹¹⁴ ²¹¹⁶ ²¹¹⁸ ²¹²⁰ ²¹²² ²¹²⁴ ²¹²⁶ ²¹²⁸ ²¹³⁰ ²¹³² ²¹³⁴ ²¹³⁶ ²¹³⁸ ²¹⁴⁰ ²¹⁴² ²¹⁴⁴ ²¹⁴⁶ ²¹⁴⁸ ²¹⁵⁰ ²¹⁵² ²¹⁵⁴ ²¹⁵⁶ ²¹⁵⁸ ²¹⁶⁰ ²¹⁶² ²¹⁶⁴ ²¹⁶⁶ ²¹⁶⁸ ²¹⁷⁰ ²¹⁷² ²¹⁷⁴ ²¹⁷⁶ ²¹⁷⁸ ²¹⁸⁰ ²¹⁸² ²¹⁸⁴ ²¹⁸⁶ ²¹⁸⁸ ²¹⁹⁰ ²¹⁹² ²¹⁹⁴ ²¹⁹⁶ ²¹⁹⁸ ²²⁰⁰ ²²⁰² ²²⁰⁴ ²²⁰⁶ ²²⁰⁸ ²²¹⁰ ²²¹² ²²¹⁴ ²²¹⁶ ²²¹⁸ ²²²⁰ ²²²² ²²²⁴ ²²²⁶ ²²²⁸ ²²³⁰ ²²³² ²²³⁴ ²²³⁶ ²²³⁸ ²²⁴⁰ ²²⁴² ²²⁴⁴ ²²⁴⁶ ²²⁴⁸ ²²⁵⁰ ²²⁵² ²²⁵⁴ ²²⁵⁶ ²²⁵⁸ ²²⁶⁰ ²²⁶² ²²⁶⁴ ²²⁶⁶ ²²⁶⁸ ²²⁷⁰ ²²⁷² ²²⁷⁴ ²²⁷⁶ ²²⁷⁸ ²²⁸⁰ ²²⁸² ²²⁸⁴ ²²⁸⁶ ²²⁸⁸ ²²⁹⁰ ²²⁹² ²²⁹⁴ ²²⁹⁶ ²²⁹⁸ ²³⁰⁰ ²³⁰² ²³⁰⁴ ²³⁰⁶ ²³⁰⁸ ²³¹⁰ ²³¹² ²³¹⁴ ²³¹⁶ ²³¹⁸ ²³²⁰ ²³²² ²³²⁴ ²³²⁶ ²³²⁸ ²³³⁰ ²³³² ²³³⁴ ²³³⁶ ²³³⁸ ²³⁴⁰ ²³⁴² ²³⁴⁴ ²³⁴⁶ ²³⁴⁸ ²³⁵⁰ ²³⁵² ²³⁵⁴ ²³⁵⁶ ²³⁵⁸ ²³⁶⁰ ²³⁶² ²³⁶⁴ ²³⁶⁶ ²³⁶⁸ ²³⁷⁰ ²³⁷² ²³⁷⁴ ²³⁷⁶ ²³⁷⁸ ²³⁸⁰ ²³⁸² ²³⁸⁴ ²³⁸⁶ ²³⁸⁸ ²³⁹⁰ ²³⁹² ²³⁹⁴ ²³⁹⁶ ²³⁹⁸ ²⁴⁰⁰ ²⁴⁰² ²⁴⁰⁴ ²⁴⁰⁶ ²⁴⁰⁸ ²⁴¹⁰ ²⁴¹² ²⁴¹⁴ ²⁴¹⁶ ²⁴¹⁸ ²⁴²⁰ ²⁴²² ²⁴²⁴ ²⁴²⁶ ²⁴²⁸ ²⁴³⁰ ²⁴³² ²⁴³⁴ ²⁴³⁶ ²⁴³⁸ ²⁴⁴⁰ ²⁴⁴² ²⁴⁴⁴ ²⁴⁴⁶ ²⁴⁴⁸ ²⁴⁵⁰ ²⁴⁵² ²⁴⁵⁴ ²⁴⁵⁶ ²⁴⁵⁸ ²⁴⁶⁰ ²⁴⁶² ²⁴⁶⁴ ²⁴⁶⁶ ²⁴⁶⁸ ²⁴⁷⁰ ²⁴⁷² ²⁴⁷⁴ ²⁴⁷⁶ ²⁴⁷⁸ ²⁴⁸⁰ ²⁴⁸² ²⁴⁸⁴ ²⁴⁸⁶ ²⁴⁸⁸ ²⁴⁹⁰ ²⁴⁹² ²⁴⁹⁴ ²⁴⁹⁶ ²⁴⁹⁸ ²⁵⁰⁰ ²⁵⁰² ²⁵⁰⁴ ²⁵⁰⁶ ²⁵⁰⁸ ²⁵¹⁰ ²⁵¹² ²⁵¹⁴ ²⁵¹⁶ ²⁵¹⁸ ²⁵²⁰ ²⁵²² ²⁵²⁴ ²⁵²⁶ ²⁵²⁸ ²⁵³⁰ ²⁵³² ²⁵³⁴ ²⁵³⁶ ²⁵³⁸ ²⁵⁴⁰ ²⁵⁴² ²⁵⁴⁴ ²⁵⁴⁶ ²⁵⁴⁸ ²⁵⁵⁰ ²⁵⁵² ²⁵⁵⁴ ²⁵⁵⁶ ²⁵⁵⁸ ²⁵⁶⁰ ²⁵⁶² ²⁵⁶⁴ ²⁵⁶⁶ ²⁵⁶⁸ ²⁵⁷⁰ ²⁵⁷² ²⁵⁷⁴ ²⁵⁷⁶ ²⁵⁷⁸ ²⁵⁸⁰ ²⁵⁸² ²⁵⁸⁴ ²⁵⁸⁶ ²⁵⁸⁸ ²⁵⁹⁰ ²⁵⁹² ²⁵⁹⁴ ²⁵⁹⁶ ²⁵⁹⁸ ²⁶⁰⁰ ²⁶⁰² ²⁶⁰⁴ ²⁶⁰⁶ ²⁶⁰⁸ ²⁶¹⁰ ²⁶¹² ²⁶¹⁴ ²⁶¹⁶ ²⁶¹⁸ ²⁶²⁰ ²⁶²² ²⁶²⁴ ²⁶²⁶

[The page contains dense handwritten text in Latin script, which is mostly illegible due to extreme fading and bleed-through from the reverse side. The handwriting appears to be a cursive style from the 17th or 18th century.]

[illegible]

[The text in this block is extremely faint and largely illegible due to fading and bleed-through from the reverse side. It appears to be a handwritten letter or document.]

[illegible]

Štiti o kleru moralnem
umstvu ga karakteru - Datost
ograničena - vsaka prava
na dodatni študijski

Plan. Rodzinne nienawiści - historia dziadka -
dom ojca - wnukowie i wnuczka - starszy ma-
lat 20 - młodszy w szkołach - dziennikarstwo 10 let-
nia - obraz kowalystwa - zarządca, się, tajem-
nicie dumające.

Matka i matka dziadka - żona wyszła syna z domu
do kradzieży prawowistna a krewnego swego syn-
umysłowi w domu kaniadywany, kształci się - ojciec
amurskiy krewolici, bo się lęka rozradowanego procesu
chce kusić żonę do testamentu, ale ta ciągle arleka-
i do ostatniej chwili udaje zdrową, żeby tej oskar-
ności uniknąć. Przez młodość dobru i miłość
Syn przyswoiłszy do lat, odbiera pustkę i ogromne
pretensye - aż do ośmiu proces, który natychmiast
wygrana - przez ten czas się i młoda, i dobra
panienka, - ta wpływa na pozorne przynajmniej po-
jęcie. Wnuczek, jak dziadko kusi się, ojciec coraz
bardziej do dziadka je oddala - ma za sobą, naprawi-
dlawie nie w tym przekonaniu i goni ją i w końcu aby
czajach przygodnego radzenia - Na kłóś star-
ją się, wieząc, że jego chłopca - starszy skryśniej
bardzo starych zdolności umysłowych i jeszcze stary
słego charakteru kusi się i nie mi w uprzedze-
niach kłóś - Młodszy karniejszy brat ojca, kłó-
li i brata dumy w to się mięka - inteligencya pojęt-
na bez nie kombinacyjna - więcej wnanina dla do-
brego niż dobroci wrodzonej - Przykrycie guvernant-
ki do dziadka i ciekawości - kłóś i kłóś od braci,
ale nerwowej bardzo, statystyki - to jej przeszkadza
w moralnem i umysłowem kształceniu - Pierwsze
wrażenia - sympatya do kłóś - ce remonisty dla
pana - kłóś i kłóś odu starszego paniska - po-
ty kłóś i kłóś jego wzajemnej chęci ogładni-
szej niegrzeczności nie wywołuje - Młodszy naj-

pośniej poznany w czasie wakacji - donoszą się po-
francusku - nieśmiały - ale starczy i obywateli nie-
go radnie posadkają - Ojciec obu surowo trzyma - lek-
to jest ogółem, kulturalna i administracyjna suro-
wości - matka ją aktywnie szczególnie wglądem star-
szego Tagudni - skład przez obrotu czas hipotetyczny
wglądem ojca - nie śmie przy nim grać w karty - a-
le w sąsiadów się kłóci i upija - Bałamuci go już
na kuchyni pro przyrządach strzyżach - skąd pod-
budka przez ojca i do oświecenia prądowania - Bun-
tuje się lek pierwowzoru - osmiadła nie chce mieć Julii
za kłó - ojciec kimś, krwio, w rybie przybrzmie-
ale to jeszcze na gorze mycharki - zakrywają się ca-
łotkienne i całonocne myśliczki - procenta dużo koch-
ają - pieniądze nie starczy - więc najpierw mat-
sacze w gospodarstwie - krótki okazy - aboia - tam-
Ojciec ma podejrzenie - zakrywa backniej pitnawie - mat-
ka przekształcona w rozpacz - ostrego syna - kilka
razy daje mu a własnych oszczędności kasy - wi-
dzi na koniec, że to wszystko, wprawdzie i do czasu wgl-
skiej krowinności wiednie - zakrywa więc ojcem grozić -
tak przycisnąć w najgorszej chwili, kiedy mu do-
mieszcze dla urzędniczej Julii kłóba nie-żółty-
wchodzą nocy, do posady gubernantki - Odwa i na-
dziwieszyna zamyka go w nim - a sama budzi bra-
ta - i naradza się co zrobić - kłóją się surowości
ojca i starości matki - lek jej adnie przez i
przejmują się sama wszystko ojcu pomiednicie -
Kiedy kłóć radziwiłka, przed matką, tai - stara
się o paszport za granicę - kłóce się z synem i kłó-
gi olawie - kłóci - a później kłóci - kłóci -
go pomiędzy amysław grozi - prosi, żeby nie
rozgłaszać, żeby stać i nie kłóć się nie myśleć - i kłó-
nie, umieścić go w katedrze sławnego psychiatry -

nego doktora; z którym był sam w przyjaźni. Listy
o moralnej kuracji - religijne środki - kiedy natura
nieodpowiednia i niska. Te a mianowicie jedna
w roku cholerycznym przebyte - oddziały na or-
ganizm - ulega epidemii - właśnie gdy syn młod-
szy na uniwersytet wyjechał - Emilia pisze do nie-
go, bo matce się nie starczy - siostra także chora.
Zanim się się pragnie karantenna - syn wró-
ca właśnie, gdy dziadek dręczy się do opieki nad ma-
łolatkiem, ranną, przytomnością, młodym byłko
gubernantki wstrzymany został od rozpustarstwa
rządów. Dobija się i chce koniecznie wyprzedzić
ojciec starszy - ma nadzieję ożenić go i przez niego
zakończyć - a wtem dowiaduje się, że postukirany
księdzem został - Tymczasem ona zaczęła się o-
rąk jawniej się przekonywać, że użenie młodego
pana w młodość, przekoraki - młodość nie była
więc oddala się na dwa lata, czy próbę myślenia
Lomiskiem.

List o lekceważeniu moralnym upadłego charakteru -
długość ograniczona - prośba przysposobienia - na do-
datek ostatni wpływ religijny.

[Faint handwritten notes, possibly bleed-through from the reverse side.]

nowot.
gdyby nie przeszedł drugi kłopot na pensyi tam. jaki wrócić by
mógł, i nie wiedział, że jedna z nas odwarła się w sprawie literackiej, więc
to nieprawdopodobnie, aby wzięła by się do literatury, na nowym
początku trochę, że tymczasem, które pierwsze miejsce na
prawie lawie od strony profesorów zajmowała, tam by się nas był dot
leż. Było to miejsce z klasycznych nauczycieli i nauczycieli. Ale gdyby
jakoś, żebyśmy mogli nie chcieli swoje wypracowania i dotychczas
w latach wieku, w którym, w 1868 ja bym z Elżbietą O. pisali, nie nas
ożeni, to by była z nas wtedy nie uświadczona, od czasu, że z Elżbietą O.
wiedzą, że od czasu, że wyjechałyśmy ludzi z Elżbietą O. odwarła, nie nas do Elż
joli nas, o mnie - gdyby tak, był aż odwarła, to byłby wzięła
smiechem w omyśle nas parę razy - i jedna z nas wtedy nie u
a ja moim głosem od wzięcia, tak mi się wtedy podobny stoczyć
w wydaleniu przystosówi niepodobny. Zaczęła -

Chilii.

Agave de mano

Agave de mano

Agave de mano

Agave de mano

Agave de mano

Agave de mano

Agave de mano

Agave de mano

Agave de mano

Agave de mano

Agave de mano

Agave de mano

Agave de mano

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

Chilii in

[illegible]

Prośba i bomby po powietrze latające ^{utrzymamy} w ^{całości} do morich
historycznych. Wgł. dr. Kradliwa "Gizby" - które czasem upokarza
swoją wzmianką i otuchy oddaje -

[illegible]

Przedtem & uwolniliśmy warantem
 Następnie roku własnie mogłam iz osobiscy' ni stem
 przyjechać z km. - Później przychodzilo mi na myśl aby
 zabrać pannę M. pod tych wstępnym przynajmny wysłuch
 od loca. Chybażby nie było warto by zabrać

5) ~~materyjny~~ ~~przypuszcie~~ ~~materyjale~~ ~~sta~~ ~~myślenie~~ ~~an~~ ~~tropolog~~
 Mi rację myślenie jest na myślenie i
 panny mi po wszystkich takich to losa i innych rzeczy i

2. Portugi rohu vlastní mogtam iz osobisej sur macy gromady
 mykonai o tem - Wrocity mi Portugi rohu vlastní mogtam iz osobisej sur macy gromady

Prichodai o tem - ~~Urocity~~ ^{provincii}
Nech karej naci myslz se vztahz po re ribi i prominenciu ost
~~Bispek Stosunkov~~ ^{toho zabyti} ~~svorich stoumikov~~ ^{byvav} ~~smeslosei~~ ^{zakresli} zakresli.
Spokojno v mieu jstom puz
D. T. ... ad lozu osobitostie

Trudno temu napisać, że potknęło mnie od razu osobie tobie
a przede wszystkim potknęło mnie z tego, gdy się pisałem bliżej
zasiadłowa mi po prostu potknęła i tak się stało.

Przebieg choroby i leczenia. 31
Stronami i cyframi słowami na białym papierze

Wrocity do rzyk morich listy; najety po dawny papiery
dawaj - paragonowa kring % putygi tani wiloryn i miz ko-
lizon li? Pyta to imzawodni lipra odemina uccornica

[illegible]

10
"Strommose" wielkie węzły konwencyonalnej strommose
na bok odwrócić. W tym węzle, mówię jak o dwóch
umarłych - Młode i cyfonia znam tytuł o Elabici i Gabry
elli - pierwszy i drugi nie ma dziś na świecie - zastronim arcy
świadczyć może a świadczą, że kiedy w 1829 roku choćdy
z sobą pod ręką, w dąrej alei ogrodu szarnowskich - miłk
był był przypuszczać, że kiedyś Gabryella o Elabici mi
nas' Elabici o Gabryelli pisze w dąrej - K. Siergiej i
stat, czy to jest ~~stała~~ wielkiego talentu ^{dowodzie} - wychochy
dłowa - Mi, to jest ~~stała~~ - Jasia - odmienny wyznian
Elabita w roku 1842 umarła o Gabryella w tym
wtedy pisał ^{istnie} ~~sacry~~ - życie, nowe zdrowie, siły ry
wotny zastuge - Mi - Elabita w pełnym roztwórze
młodości i rześkiej energii, - pisa wsiechny ułgusit - Gabryella
przedy si reżanata mi wryptu jej wipolcerem
autorki

Inaczej jest stat - Czy to wielkiego talentu dowodzi? Mi to dwa.
Dzi, w dąrej - ~~stała~~ Gabryella pisał sacrymota, Elabita umarła -
Miż miż ~~stała~~ ~~sacry~~ zdrowie - przypisał truba zastuge zdrowie
i siły żywotny? Mi Elabita umarła w pełnym roztwórze
młodości i rześkiej energii - umarła przypisał i sacrymota
Gabryella - o ty pniezi wryptu wipolcerem, w si wyeres pniezi
i reżanata pniezi mi ceta serysa wipolcerem
jej autorki - to ja

Inaczej jest stat - czy zastuge wielkiego talentu? Mi, zastuge
wielkiego życia - Elabita umarła. Kiedy Gabryella pisał sacry
nata - Miż miż siły zdrowie, siły żywotny pniezi truba -
i to mi - Elabita mi umarła z chorobą w samym roztwórze młodo
ści umarła z sacrymota - a Gabryella - o ty pniezi wryptu wipolcerem
i si pniezi wyeres pniezi i reżanata mi ceta serysa wipolcerem
jej autorki

Przyrody o wielkie węzły nam si ożycie
Chociaż pnieziatym choc ty pniezi sacrymota wipolcerem
Miż miż miż miż miż pniezi to aby ty pniezi choc ty pniezi
sacrymota choc w choc miż miż miż - by choc w choc ty pniezi
miż miż - Sacrymota si w ocalonych pniezi, Sacrymota wryptu
aby mi byto sił dąrej sacrymota i mi pnieziat ty
kacięgo sił dąrej, w ty sił ceta w pniezi ceta, w ty - Sacry
pniezi, go si o pniezi miż sacrymota, aby pnieziat ty
Sacrymota i pnieziat ty pnieziat ty pnieziat ty pnieziat ty

Stożeczka na Elbicie, miała "już wylknąć w łuski i cały pęty
cięższy" są mianem ich mian, najcięższy w porównaniach słów
la. Wtedy się okazało panuje cięży, pochwalic. Możliwość, że to
jaka Elbica, Wtedy wypracowanie; to się przypomniało, że je mogło
Stara Elbica. nawiązuje do tego, że jest - a Wtedy to było
Co nawiązuje do tego, Wtedy przystaje do tego, że jest
alco składowi tego mianu jest cięży. To Elbica była mogła
wytknąć, że jest i o jasności.

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

In secrety destroying Liberty & Peace

[illegible]

~~Wszystko mi się już przypominać zaczyna jakby to było wczoraj
takie i takie. Wtedy, w Warszawie t. Wilk wywołano majsterkę ogromną
włoską - miły człowiek! myślałem sobie, że to będzie jakaś kobieta
z włosami, która do łóżka przyciągnęła - Póki bym ją w ówczes-
ności nie poznał, ona z wielkimi mogła być ale doznałam nary-
tych przypuszczeń o niej. Była ona przyprawiona do poirania
palcem przez jednego z panów, który temu podziwiał. Ono to to
dostało, wtedy to, jeżeli nie alig amozonki, lub muchoczące h. p. urogiem
tyle uczućnych czy pygmejów, tylko dworekiet ery mosciłmył
orazaków, tyle sawiędzi kromadra. — Przybył nam obywateli t. Wilk
nie był może, ale tym mi w pierwej chwili zostało być niezno-
sne. To było obywateli które nową przybyła była bratę myrke, albo k. samom
wymagającym. Wszakże całość tej siły jest sporną. Wtedy
cała ta matrymonia była nieznośna, a nareszcie obywateli myrke
Pomyśl, że w tym czasie było na świecie dla przemysłowego i kultur biał-
ego człowieka. Wówczas porównałeś. A gdy nakoniec wy-
szedł ten świat. Wtedy po wyjściu t. Wilk widział, że w końcu
zobaczysz, że go jeszcze było trochę więcej, a ci ludzie i to powi-
danie można. Nie mogę powiedzieć, żeby mi to było bardzo po-
dobne. Wszakże przeciwnie nawet, rzadko widywałem moją, o przy-
jęciu. Wszakże bardzo ładny, piękny dół, a to tego co
jestem. Wszakże w tym czasie, potem wszystko było, lub było
można. Wszakże w tym czasie, potem wszystko było, lub było~~

[illegible]

Dziś w Warszawie było bardzo ciepło i przyjemnie. Wczoraj wieczorem padał deszcz, ale dziś słońce się pojawiło. Idę spacerować po parku. Dzieci bawią się na placu zabaw. W sklepie kupiłem kilka owoców. Wszystko ładnie wygląda.

[illegible]

[illegible]

Nakoniec Elzbieta wamogła się, na chwilowe zapomnienie i pierwszą
spokojnym głosem zaczęła mi o tryb lekcyi wypytywać. Słowo
domyślić się musiało, że bardzo pragnęłam naśladować jej
zabawianą nauką planem nauki etc. Klasę naszą, przy
jętej. Najpierw ze wszystkich wymienianych dietami, że
- czyżby panna Kotełnicza uczyła - spytałam jej dość ostro-
żnie, bez intencji elegancji i gościnności. Czyżby się uprzedzi-
łałam rozplywać jej powagę -

Quinnus wydo ko nad bratim offo ki
Jara ku bogom sabigta wabto ki
Jaka dybryta u pionum chmury,
Potonem paderu praderuym tej gory
Miedmity goratui - bytku jej tona
Jak bratych ptakow gromada struone
Laurity ladu - tonu ponad orum
dubowz kizery - oruma dubowz
Pobryt u kowu - ludion byjuma
Lokum wrow etonia widiat lub kizery
To gora swizta - nigdy towice omiaty
Nie zignat kuminy paderuym straty
Jaka diellitk stado z pod stop jej deida
Jiny jz onst amia edalika
Jytku andwizie nar diuizum
Jistlan ruckuwalu koniuzt stopy swem
Lata by gory nuzakosi ku niebu
Lec ni wrukt wizij - a co sie umu etato
Nikt nowu jakby wim bratowale

Do wita jzgo pogrzebu

Bo gora swizta - na wryciu tej gory
Z goru ma kowu a ton 2 swem chmury
Kropat krowu - Czem w noznej poru
Nagb na niebu krasu btyeniu roru
To krasu tuz bty krowu roru
Sona patry ruty oboryu krowu
Kraty marmuru albo etata gory
Mie omi etra jz krowu gromad Nuzat krowu paderuym jej gromad
Czem pogoda na miedu paderuym
Leguji w etaty pradu etatca tady
Jenowu nagle paderuym orala krowu
Jaka edrada wryciu raku z obtoku
To ona kaku krowu krowu
Jy amutuz nuzat racy jej gromad
W btykieu miedu etate krowu mije
Krowu jej gromad etate krowu krowu
Czem kaku gromad krowu
Czem kaku gromad krowu miedu
Paderuym miedu krowu miedu krowu
Krowu kaku krowu krowu krowu
A w gromad z nowu nagle paderuym
Jakiś cudu krowu krowu krowu
Naby to krowu krowu krowu
Naby krowu krowu krowu
Naby krowu krowu krowu
To nad krowu krowu krowu
Jenowu krowu krowu krowu
Jaki krowu krowu krowu

[illegible]

Heed w^gh p^{re}mi^{er} ob^{er}low^{er} p^{re}vic^{er}to

1) Kier. Chwiesia. 2) Kier. Chwiesia. 3) Kier. Chwiesia. 4) Kier. Chwiesia. 5) Kier. Chwiesia. 6) Kier. Chwiesia. 7) Kier. Chwiesia. 8) Kier. Chwiesia. 9) Kier. Chwiesia. 10) Kier. Chwiesia. 11) Kier. Chwiesia. 12) Kier. Chwiesia. 13) Kier. Chwiesia. 14) Kier. Chwiesia. 15) Kier. Chwiesia. 16) Kier. Chwiesia. 17) Kier. Chwiesia. 18) Kier. Chwiesia. 19) Kier. Chwiesia. 20) Kier. Chwiesia. 21) Kier. Chwiesia. 22) Kier. Chwiesia. 23) Kier. Chwiesia. 24) Kier. Chwiesia. 25) Kier. Chwiesia. 26) Kier. Chwiesia. 27) Kier. Chwiesia. 28) Kier. Chwiesia. 29) Kier. Chwiesia. 30) Kier. Chwiesia. 31) Kier. Chwiesia. 32) Kier. Chwiesia. 33) Kier. Chwiesia. 34) Kier. Chwiesia. 35) Kier. Chwiesia. 36) Kier. Chwiesia. 37) Kier. Chwiesia. 38) Kier. Chwiesia. 39) Kier. Chwiesia. 40) Kier. Chwiesia. 41) Kier. Chwiesia. 42) Kier. Chwiesia. 43) Kier. Chwiesia. 44) Kier. Chwiesia. 45) Kier. Chwiesia. 46) Kier. Chwiesia. 47) Kier. Chwiesia. 48) Kier. Chwiesia. 49) Kier. Chwiesia. 50) Kier. Chwiesia. 51) Kier. Chwiesia. 52) Kier. Chwiesia. 53) Kier. Chwiesia. 54) Kier. Chwiesia. 55) Kier. Chwiesia. 56) Kier. Chwiesia. 57) Kier. Chwiesia. 58) Kier. Chwiesia. 59) Kier. Chwiesia. 60) Kier. Chwiesia. 61) Kier. Chwiesia. 62) Kier. Chwiesia. 63) Kier. Chwiesia. 64) Kier. Chwiesia. 65) Kier. Chwiesia. 66) Kier. Chwiesia. 67) Kier. Chwiesia. 68) Kier. Chwiesia. 69) Kier. Chwiesia. 70) Kier. Chwiesia. 71) Kier. Chwiesia. 72) Kier. Chwiesia. 73) Kier. Chwiesia. 74) Kier. Chwiesia. 75) Kier. Chwiesia. 76) Kier. Chwiesia. 77) Kier. Chwiesia. 78) Kier. Chwiesia. 79) Kier. Chwiesia. 80) Kier. Chwiesia. 81) Kier. Chwiesia. 82) Kier. Chwiesia. 83) Kier. Chwiesia. 84) Kier. Chwiesia. 85) Kier. Chwiesia. 86) Kier. Chwiesia. 87) Kier. Chwiesia. 88) Kier. Chwiesia. 89) Kier. Chwiesia. 90) Kier. Chwiesia. 91) Kier. Chwiesia. 92) Kier. Chwiesia. 93) Kier. Chwiesia. 94) Kier. Chwiesia. 95) Kier. Chwiesia. 96) Kier. Chwiesia. 97) Kier. Chwiesia. 98) Kier. Chwiesia. 99) Kier. Chwiesia. 100) Kier. Chwiesia.

a kieniaz p. piarsa swigra la spojnie
 m. i. s. m. m. m. - m. i. s. p. r. e. n. o. s. p. i. e. r. a.
 W. i. e. n. o. m. i. a. g. l. o. w. i. e. w. r. e. p. l. i. c. i. a. m. u. r. y. d. r. u. j. i.
 W. i. e. n. i. a. d. i. n. i. s. y. n. p. r. e. s. b. i. t. o. r. e. l. o. w. i. c. i. a. r. u. j. i.
 J. e. s. t. d. i. e. r. o. b. i. e. p. e. p. r. e. s. b. i. t. o. w. e. j. w. o. g. r. e. p. e. -

"Oh! pusti' minie matko pusti' matko puzne
 Tak to ludzka slawa, mowic' jej zaryna
 "Nicht ja poluz' g'dzi gwiazda leciła
 "Nicht ja robacz' co gwiazda widziela
 "Oh! pusti' minie matko" — Matko rat i trwoze

Szczęśliwiec, bo wpróżki Bogu -
 Niego wpróżki, skutki Bogu.
 Niego pragnął w Szczęśliwym Mieście Nowym.

Wielmożny panie, abo samostona
 Młowiec siostru D. bratowa lona.
 Szuka wsmieci na przyjetnie jake
 swiepotni drogi szlaku i dynaka

Wierciem i smutnem
Wierciem i smutnem

11 il proprio. Rudeps. wacnals. wode na

"Która mi łogła i zabierze, czy ma -

11. Ta się na. Wzrostem na miłość

11) Ja s'is nu k'oru - crystalam na milcu
Z'ghebatu - m'at'at' - r'um'is - s'at'is - d'ub'is

1. de zborniku "Svojstva i umna vrednost
 naših knjiga" (1910)

Wielka chwała boryci erlowicki

11 We wize mo' ague - heer Doyle Saline

1. Dálka vzdálenosti a mrazí sítí nově

„Bekas' kien' piden' imam na gon'ech' rili"

21. ... to Smith, ...

... i ...

Princem agobuzi podam w naprzek

u Najpokorniejsza będnie twoja prawice

„Maj potęgi i siły walczyć w boju“

17. Najmniejsza - dwie trzecie do sześciu

Sech wie zachodla matka ignoratem

Spencer 9th Dec 1884

Muzo chontila to going to learn
"Muzo chontila" to going to learn

Oct 19. Minnie in the fore part. Brightly shady

(the) ⁱⁿ vocabulary Douglas ^{ungrasstely}

When the position of the state is such...

Wiel. ^{zilan}
Włosy ciemne, murało powścią

Poprzedni dzień murem powodzi
 Słońce wstąpiło. Szybko się umowię

Reddish yellow - Subhyaline smooth
Reddish yellow - Subhyaline smooth

1. Red Pine or Math. sulphar rubr.

[illegible]

«Родствен. песни о Леоне»

Lech.

Dumnie, wysoko nad bratnie upoki
 Góra ku bogom zabiegła w obłoki
 Tak zabiegła, że piorunne chmury
 Pukaniem prądków przed skrzydłem jej góry
 Nie śmiały powstać - bym^o jej pana
 Jak białych psaków gromada skrowiona
 Lawisty podem - stąca ponad niemi
 Lub nowa, księżyc acayma srebrnemi
 Pokryt ciękamie. Ludziom tajemnica.
 Co tam wrota stąca widział lub księżyc.
 To góra świąta - nigdy powie świąta
 Nie sięgnął ku niej niemościem strąty,
 Choć dżiki stąd z pod stóp jej nieśta,
 Tury ja, orzeł umija zdaleka,
 I tylko mórnia, że raz dżiciz ziemi
 Gósta ruchwalec a mięły stopy swemi
 Łata, jej góry wysokość ku niebu
 Lwa nie rzeceć więcej - a co się z nim stało,
 Nikt nie wie, jakby ziemi bratnowa

Do ciata jego pogrubi.

Bo góra świąta - na skrycie jej góry
 I gwiazd ma koronę, a tron a mroźnej chmury
 Kąpnął królowa. Czasem w nocnej pałce
 Kągle na niekie drasnie bitynie kłose,
 To lwa, bija, królowej kresie,
 To ona prąty, żeby obokym który
 Spaty marmuru albo złota góry
 Nie wziął bratnie na powstę jej granice.
 Czasem pogoda na niekie parradi
 Ległije w złotej brata stąca łodki
 Janom nagle przed gósta okiem
 Jak zdrada czarnym zaimię obłokiem
 To ona ławie - to ona królowa,

Gdy smutna, myślała kacię jej gława
W takticie niekiedy okato soki myje.
A cień jej spletał stancie świątku kryje.
Czasem też ziemia zakłonie milczeniem,
Owiewanie nie leknie nawet wietra lekniem,
Kwiaty nie kadrzy, strumyk po dolinie
Gładki jak szklanna szyba gładko płynie,
A w górze znawa nagle, niespodzianie
Takiś onidanie kadrzy się spiewanie
Widy to lesy szumia, łozka, mowa,
Widy połowki mta leja nawa,
Widy tabędzie a hymnem, powiegnania
Owiew śmiertelnych watakię miłoskania,
I carak rzwieci, carak rzwieci, milej,
Tak kiedy świrik w noc majowa kwiłi,
Tak kiedy echo po okienicy glosi
Pierśmi płynie na purbiłej rocie,
Taka na górze pieśń kadrzani tchirra -
To pieśń królowej. Tamni ona spiera.²
Czy Bogn stońcu, że jej tran białomy
Proświśla codzień w potysk bylantury.²
Czy matce Kii, że a głębi piechary
Kopry jej grzeje podziemni rosy.²
Czy wsmistami, czy bladej Nocenie
Królowa Kornał nuci swaje pieśń.²
Wk'nie Królowa lekko pachylona
Małutkie dziecię prynciśka do łona,
I pieśń mu nuci - a jako śnieg białe,
Tak wschód rumiane jest to dziecię mat.
I Korab uśta, a czy z tego Kwiata,
Co go po szwach wiersza sięje łaku,
Tyko a nich czasem cicha Tekka ścieka
I po tej jednej Turce dyamentowej
Wąskiy kto poznać że dziecię Królowej

Jest także drzewkiem ostarwieka.
 Kto wie, jego? Induim tajemnica,
 Trzeba zapisać stanica lub Kizajca,
 Lub ziemi moje kiedy uszczelniana.
 Ze drzewkiem lubni ciekata Oriona.
 Wzrost drzewkiem jest na sen spiera,
 Synem go srocin i Lechem nasyra,
 I gora gora, echo misie echa.
 Spij, spij, mój synu - spij, spij, spij, mój Lechu!
 Ze snem i a prawnia, plynie wiek drzewkiem
 Bo blisko nieba w materynem objazcie,
 Kto burz nie rakaat am Kwidolw ziemi
 Dlugi kyc moie snami urachemi.
 Lech rak Krolawa, gdy na smiecinem Panie
 Trzymata syna, on jej obie dlenie
 Pincit na skryz i stodka, nieszkoka,
 Pamiat sie, napriad jej Krockemni wlosy,
 A potem rakaat barrie gwiazda, adoka,
 Co jej w skuta jorko kropka rasy
 W listka biatej liliji btyzokata.
 I gwiazda w rzeka drzewkiem rozkata.
 Nie a gwiazda, igrać dlan smierelnitka.
 Chac syn bogini - Lech nawet nie moie,
 Wpuszka gwiazda i w mglistym przestrone
 Gwiazda tu ziemi lei, lei, a mika.
 Jak kade drzewko na cackim zgrabnem
 Patrzy Lech na nia, wkiem rozmecanem,
 I patrzy poby, poby widac byto,
 Ze cos w gtebinie abetkow smicito.
 Lech chce ixi a mika, an ieskie admiu my
 Patrzy a nad Kolan matki mychylomy.
 Bo syna ziemi takie praxnadenie,
 I ziemia, go pierwsze xwiazkato spajenie.
 Widzi to matka - wiodki, prawni spiera

Próbno mu głowę w rąbki chmury wryje,
 Wsynu bogini syn cztowietka żyje
 I lich się z objęć królowej wyrzyna:
 — „Och! jusc' mnie matko, jusc' matko jedyna,
 Tak w ludzkie słowa mówić jej zakrywa.
 Niech ja pulec, gdzie gwiazda leciała,
 Niech ja zabaczę, co gwiazda wistniała.
 Och! jusc' mnie matko.” — I słów kil' i paru
 Złoty serce... do myśli i do pęty,
 Włosego męzycę z sobą wiodąc i z sobą
 Jak wół poznata w każdym druciu stanie:
 Więc mu nie pręczy — ale zamysłona
 Wklirniej go ciśnie do białego łona,
 I szuka w myśli czy przychylna jaka
 Nie spóśni drogi życia jedynaka.
 Wreszcie mu rzecze: „O mój, dohnu miły,
 Dawno mi wszystkie duszy wyrwały,
 Że przyjdzie kiedyś wieczności godzina;
 Która mi wygła i zabiene syna.
 Ja się nie skarżę — czytając na niebie,
 Że a chwila, skoraśna ziemia czeka ciebie,
 I ta ta chwila to życie cztowietka.
 Idź więc mój synu, lek droga daleka,
 Daleka bardzo a mask się niemiłe,
 Eknaj dzień jeden, a nam na górach siel:
 Gdy je wbięram przy świetle księżycy,
 Mianem zgotuję i prosiu w napojn,
 Najpotężniejsza będzie twa prawica
 I najpotężniejsze twój serce w łaj.” —
 Lich więc kaczkał, a matka tymczasem
 Długo chadziła to górą, to lasem,
 Na jej skiniem w przepaść biegły ślady,
 Na jej rosnący drogic wyrastaty.
 Jakże słyni — prostan bija stare drzewa,

Gdzie spojmy ścieżka zielonawą nawiewa.
 Aż dzień upłynął, dach gładki umowy
 Pięć od matki prękar rubinowy
 Płomy jaskrawo tajemnego płymu,
 Do ust go powiodł, mychylit, aż śmiałą.
 Tętno mu przy sercu odwraca, kawkała,

Bo to był napój z warzywem.

Lęk nagle z dziecka na młodzieńca rośnie,
 A jako kwiatom w narodzenia wiosnie
 Od ziemi, duszno i ciemno jak w grobie,
 Półki mogiły nie odwraca, sobie

I nowem życiem nie płyna, na ziemi
 Walnym oddychem, liśćkami walnymi
 Tak duszno, ciemno w gorzyszym obłoku
 Lichomej pierci, lichomem obok.

Niesłuchaj, śladu niepozosta młodzie.

Ledwo mu w tonie serca nie rozsadka,

Chętny już sily doświadczyć rozmienici,

Chętny czy niebiosa rozwać sklepienia,

Czy ziemię rozwać, czy świat stworzyć namy,

Byłaby, działał dumny syn królowej.

Leć chęć tak dumny, chęć w kapłan chmili

Pod nogi matki z pokora, się chyli.

Patrzy rzec, ścisła jej klatka,

A krami błyszczący miękka świat młodzieńca,

A może się tak tych nie powstydzi wiele,

Bo światu nieku są dkićciące żale.

Throtawa miłczy, дума o sobie,

Jakby to syna za brama przy sobie

Chociaż dzień jeden, chociaż chmili, jedna.

Rogów w młodości, kiedy na roztanie

Na mu ostatnie dać procatowanie,

Taka jest staba, zklina i biedna

Jak katedra matka między śmiercią i śmiercią,

Jak naroda biedna Robuła tej ziemi.
Więc anioł doń mówi:

„O mój Lechu dragi,
Zsiądź na ziemię, bo tak chciał Bóg,
Ile na ziemi niepatkaj i rżawa,
A sercu matki wrodoń obawa.
Cóżem Robuła tu na moim łonie,
Wódka że nie masz nic tu twojej ałosnie.
Czy gdy przy łobie mroźnej zimy nuda,
Zimotego wina wazy zamigocą,
Czy gdy zmienności w drzewach wachają,
Czy się na, wzdnie z drapieżnymi szkodliwymi,

[illegible]

[illegible]

(Faint handwritten notes at the bottom of the page)

Widna, Młoty chłodnym wronom, głośni swanem
Młody białe dniwre młode, gdy serce strachem
Charm very zapadaj, moral jest ~~złoty~~
~~Widna, Młoty~~ białe serce, co traci, nadaj
Cera co ax, cierz bię - gdy traci nadaj

Widna, Młoty chłodnym wronom, głośni swanem
Młody białe dniwre młode, gdy serce strachem

TADEUSZ CZACKI

sc. Litt. A. Pietrzykowski i Marszycki.

51

James A. [unclear] [unclear]
[unclear] [unclear] [unclear] [unclear] [unclear]

Wśród smiertelnych nie śpię, choć, w ciemnym roku. Pierz. Włcha =
jaki gdzieś jutrenka najcenniejsza wstaje, i gdzieś otwiera, najcenniejsza
wznieść się uśmiecha, pości jej chwyt, spiewają, a tam nawet
kiedyś stonę. ukłósnym promieniem regna wygrypsz, gorysz, wśród
oczu, bard Islandyjski w piosenkach słowach powieść wy-
granki do nieba niewierni. Dwa spiewały wygrypsz. Długim wicki
cudownym myśli polotem, Długim wicki w jakim spory
powieści, gdzie Długie, zapewne Długie wicki upłynęły od
zgonu bochałera, do zgonu wierniej Kochanki, od zgonu
wierniej Kochanki do uśmiechu, prawdziwej niewinności
i tędy swego aulu - Czas w bryg swoim radko baroko
te gwiazdy enoty na ziemie reuka - i Pierz Islandyjski
go barda Długiego była w podobny - Tym czasem siostry po-
wistane zwięzły i jej swego i o niej zapomniaty. Na nowo
daczty sił ich wesoły - grzechy, barce w promieniach stonę, a wy-
siedzi na gwiazdach woda, szeptliwy regny po mroku otłoki.
Jedna była z nich uciech nie dzielita - jedna była Pierz, smu-
tna wśród radośnego grona, na iśrobnym promieniu ewolnaki
kiedyś tak spiewała sobie, bo głos Ducha i zawsze jest spiewem
a spiew Ducha i zawsze drwiliem wrażeń. Gdzieś, miła ona,
gdzieś miż kerer lekkiej skrytych uniose - wytku stronie ztoko
go patacu, w kłósnym ścianie z wody przynajmniej wody Kory-
satałto, a podstawa tak wierna gwiazdami i z spawem
jasności wydeje, wery domaszy ogrodo, gdzie w ciemnym domu
zilonych słowicki z piękniemi piórami, wieś! miłosci
miej a ziemie dyamentami i smagagdy zaliana -
czy się zamore w wodach jiriora kłósnego Karda Krypta i
mym regnu w perły i zwinem, kłósnym słoko Delfiny
podnie kłósnym wrażeń i grój - Ach, nie, bo już tam
byłam, - już znam to werykto. Dwa ciz sta nnie cizki po-
wistane obcom będą. Sł obcomi dwa wistki, dwa nieproszte
keraria - Radość - i Pierz spojrzata w regni obłoki przynęty
wygrypsz, miż najwyższe zwycięży gwiazdy - Radość powtórną z
wielkimi, Radość - kłósnem, a wroch jej spudzi i tędy
na dół gdzie wśród ciemnych wygrypsz w niekwestat Kne Kne
cyta

Skusa - Padośi' daleko, spiewał duch powiechu, Padośi' trudno
dosięgnąć: lecz Ciespienie jest bliżej - Ma chęć cierpieć. Jakże
skrytych Dęga spuszcza się na ziemi, bo wiedziata dobre u
tem, że ziemia jest smutkiem ajoryng. - Noc była - Gdzie mi
gdzie byłła srebrna wieczność przetworzyła prawą mat
ry, lecz uścisłstwo nad przedziwną, eruwatą ^{prawy}, lub chorol
wysłły się oddalata - Dęga stanęła tam gdzie uścisł, mto:
Da i piękna piersi Diewczyna, w ony korych bólach na zgon uścisłata
Ciała białe, jej białe, spiercone usta, powente rowieki, śwież
ciskis i wnieścieroni z którym się uścisł, a tłumnie na korych
jiereni. - To jest obraz cierpienia, uścisłata ciera powiechu i z uścisł
niemi uścisłajęcej ^{prawy} uścisłajęcej. W ten czas Dęga, a mianow
uścisłata w uścisłajęcej biednej diewczyny uścisłata. Tatowata
uścisłata, uścisłata, uścisłata - bo uścisłata, ani uścisłata ani
uścisłata uścisłata uścisłata. Tatowata najbardziej uścisłata
uścisłata swojej, która dożyła i biała trzymała na powiechu
jej głowę, bez siły - Ten zaś duży, ta boleśi' ciata zdawaty
się Dęga najwyżej stopniem cierpienia - lecz magła
spojnata na spojreniu Konażęcej na kory eruwat
który uścisłata przy boku a zaś i boleśi' z uścisłatą, stoją
nadażę do dużej uścisłata, Nitka stoła powiechu a sta
by uścisłata się piersi - "Matko nie uścisłata się mi uścisłata diewcz
na -" Tak Dęga - jest Nitka... w grobie i sił jej zabrakło. O,
zapewne z rozpaczy zawołata Matka, w grobie lepiąc się
nad grobem, i schyliła się na czoło Konażęcej córki, i ciata
do uścisłata jej przyścisłata. a oddech chory coraz byłł statern
coraz nieduży, aż uścisłata uścisłata. - Dęga uścisłata uścisłata
uścisłata Dęga, w uścisłata uścisłata. - O! jak
to była dla niej nowe rodna od powiechu, o kopych boleśi'.
boleśi' Konia Kardaży, boleśi' Kardaży yodaję, Kardaży chwili
uścisłata, boleśi' cięta, która uścisłata do ty dużej ^{uścisłata} Kona
w uścisłata ar uścisłata w uścisłata uścisłata i nie ^{uścisłata} ^{uścisłata}, w
uścisłata, Konia Kardaży Kardaży chwili yodaję powiechu.

[illegible]

ochocu zachrypnata wysejgi, pytam sie czy morie
przysie, czy ja udrozniecie? - Oh to pytanie
utkwilo w mojej pamięci - Byja udrozniecie,
powtarzaem sobie ciagle od tej chwili - Byja
bym mógł kiedyś znieślawić to imię, ogniem
knieć, jej miasta podkowemni półskiem
jej obierne ukopem historia - Oh czyja udro-
zniecie? powtóryt w pamięci sie bystro
w swego towarzysza - Starie nie emisat sie
tam wcale, z usmiechem radości wrzót napowrot
kutrzy do roli, i tak zwróć, piękni koncyst.

"Ktoż powie młodemu orłowi-gdzie jest statek
na której pierwsze miał mieszkanie, i w Tam
której stronie spieć nioba, dawnemi czały spieć
jego między chmury wstabywał. Jaskółka nigdy
bezpieczeń, schronienie pod gnieźdem otta em-
lata, Jaskółka Dnieś orłowi. nie bo statek i ro-
Dinne wskazać stro y.

Jest morze Ktoś, przystępy burzby na bre-
gach swoich zostawia a Baltykiem go rowi
wielkie narody, i wryatli narody szetne
miemu, wyciągają ramiona. Leć ani łody Sueni,
ani bregi Danij, ani wicek Alhamara nie ustaliły
lonych wód jego Baltyk sobie upodobał, piękny Prugi
ziemi odzwat od reszty świata, mokrą atowry,
ramieniem i na wryatli kraje stawian forte
zorg i wieśćg ulzynit.

Tam
kto
da
Kop
pied
Dwo
ni,
wis
jey
lic
Ma
ro
Go
in
for
100
Leve
4

Tam, w mieście Arkonij wznosi się pyrena słońca
trona, najpiękniejsza i w Światowita. Nad nią
chociaż głowa, na każdej stronie świata spoglę-
da - Tam w tej świątyni ^{był} był Kapłanem a
Kapłan najwybitnym, a Kapłan najwykoryw w Pugi
przedawcy jest od Króla.

Dwóch synów wznosił pod obiem jego wstąpił i
ni, dorodni, odwar ni - obadwa - ten starszy (Krukona), naj-
więcej serce ojcowemu wesełit. Wyrzły podniwili i mo-
jego ramienia, do jak i Płom białk umarłych wskre-
sić byłby ^{an} swa na barłach swoich adwignęł
Mawa Krukona signeta niemi Krukona, ich na-
ród do obcej zmuszony wiary ni. Ani janno
Godieralka anozit. ^{toż} toż niu było ten pażwi-
mowa. - Katował swoich pielgrzymów do Świa-
towita Cwistyni, zinnno orat w nowych kościołach
iśrońd nowych bogów, przy nowy ^{obraz} obrazach
Leż w Krótki kat wrospach się zannienit. Obotryci zabili
ka Drogie Derry powieści do Arkonij; staępa bi
Wajduwa, aby im ^{ego} swego obierit królem uoy
nie.

Dal im Krukona - oni z radością Korony na jego
skronie włożył, do swych ^{zmy} zmy zabrali. On bytn
przy nim - G na te słowe go, sta wysunęła i
z ^{ca} ca, a wyobli wypierły ^{pr} pr i si do ust
ciężci rewoty - Bytn przy nim, iśrońd dalej se
kan; gdy dawny ^{interozit} interozit ^{piwatem} piwatem
i wtem ^{go} go ^{go} go, m prz Knych Dais
nie. Potabijka zonn, o ^{po} po ^{po} po, i Kna po iśrońd. M Krukoni

czy cięsa Wilonij i ai powieści. Gaskinien is ne. twój
tylko charyz krwi duka, lub jelenie dachy charys były amamano
pderaj. wamii inna po nuch krew ma spłynęła
a jescze jest w twojej mocy o miere niewiedziak -
Mikronie czy charys charys Dalej. naroczny tym dachy gto
sem. Młodzieńce spojruł na charysma powieści
stropny dachy mniy serce jego siameto. Jedno słowo
uchyli mu całą przeszłość jego, a ta przeszłość ma
ponyżłość. isowac - charys i wzniość sory do nucha
jak by tam rady i pomocy wzywał. Młod obtołowi charys
sej potak drapier. Krogulec z ostrzeżeniem spony
Mikron na tute uchwycił. wymierny o gory i
ka go silna nieuwaga sory mniy. se poka cis
ciwa - charys i rozpaw, ciemny wzniość na ciemny
Lalamat ne i młody charys parę. charys. isowac spony

42

универсальное

7 10 11
12 13 14
15 16 17
18 19 20
21 22 23
24 25 26
27 28 29
30 31 32
33 34 35
36 37 38
39 40 41
42 43 44
45 46 47
48 49 50
51 52 53
54 55 56
57 58 59
60 61 62
63 64 65
66 67 68
69 70 71
72 73 74
75 76 77
78 79 80
81 82 83
84 85 86
87 88 89
90 91 92
93 94 95
96 97 98
99 100 101
102 103 104
105 106 107
108 109 110
111 112 113
114 115 116
117 118 119
120 121 122
123 124 125
126 127 128
129 130 131
132 133 134
135 136 137
138 139 140
141 142 143
144 145 146
147 148 149
150 151 152
153 154 155
156 157 158
159 160 161
162 163 164
165 166 167
168 169 170
171 172 173
174 175 176
177 178 179
180 181 182
183 184 185
186 187 188
189 190 191
192 193 194
195 196 197
198 199 200
201 202 203
204 205 206
207 208 209
210 211 212
213 214 215
216 217 218
219 220 221
222 223 224
225 226 227
228 229 230
231 232 233
234 235 236
237 238 239
240 241 242
243 244 245
246 247 248
249 250 251
252 253 254
255 256 257
258 259 260
261 262 263
264 265 266
267 268 269
270 271 272
273 274 275
276 277 278
279 280 281
282 283 284
285 286 287
288 289 290
291 292 293
294 295 296
297 298 299
300 301 302
303 304 305
306 307 308
309 310 311
312 313 314
315 316 317
318 319 320
321 322 323
324 325 326
327 328 329
330 331 332
333 334 335
336 337 338
339 340 341
342 343 344
345 346 347
348 349 350
351 352 353
354 355 356
357 358 359
360 361 362
363 364 365
366 367 368
369 370 371
372 373 374
375 376 377
378 379 380
381 382 383
384 385 386
387 388 389
390 391 392
393 394 395
396 397 398
399 400 401
402 403 404
405 406 407
408 409 410
411 412 413
414 415 416
417 418 419
420 421 422
423 424 425
426 427 428
429 430 431
432 433 434
435 436 437
438 439 440
441 442 443
444 445 446
447 448 449
450 451 452
453 454 455
456 457 458
459 460 461
462 463 464
465 466 467
468 469 470
471 472 473
474 475 476
477 478 479
480 481 482
483 484 485
486 487 488
489 490 491
492 493 494
495 496 497
498 499 500
501 502 503
504 505 506
507 508 509
510 511 512
513 514 515
516 517 518
519 520 521
522 523 524
525 526 527
528 529 530
531 532 533
534 535 536
537 538 539
540 541 542
543 544 545
546 547 548
549 550 551
552 553 554
555 556 557
558 559 560
561 562 563
564 565 566
567 568 569
570 571 572
573 574 575
576 577 578
579 580 581
582 583 584
585 586 587
588 589 590
591 592 593
594 595 596
597 598 599
600 601 602
603 604 605
606 607 608
609 610 611
612 613 614
615 616 617
618 619 620
621 622 623
624 625 626
627 628 629
630 631 632
633 634 635
636 637 638
639 640 641
642 643 644
645 646 647
648 649 650
651 652 653
654 655 656
657 658 659
660 661 662
663 664 665
666 667 668
669 670 671
672 673 674
675 676 677
678 679 680
681 682 683
684 685 686
687 688 689
690 691 692
693 694 695
696 697 698
699 700 701
702 703 704
705 706 707
708 709 710
711 712 713
714 715 716
717 718 719
720 721 722
723 724 725
726 727 728
729 730 731
732 733 734
735 736 737
738 739 740
741 742 743
744 745 746
747 748 749
750 751 752
753 754 755
756 757 758
759 760 761
762 763 764
765 766 767
768 769 770
771 772 773
774 775 776
777 778 779
780 781 782
783 784 785
786 787 788
789 790 791
792 793 794
795 796 797
798 799 800
801 802 803
804 805 806
807 808 809
810 811 812
813 814 815
816 817 818
819 820 821
822 823 824
825 826 827
828 829 830
831 832 833
834 835 836
837 838 839
840 841 842
843 844 845
846 847 848
849 850 851
852 853 854
855 856 857
858 859 860
861 862 863
864 865 866
867 868 869
870 871 872
873 874 875
876 877 878
879 880 881
882 883 884
885 886 887
888 889 890
891 892 893
894 895 896
897 898 899
900 901 902
903 904 905
906 907 908
909 910 911
912 913 914
915 916 917
918 919 920
921 922 923
924 925 926
927 928 929
930 931 932
933 934 935
936 937 938
939 940 941
942 943 944
945 946 947
948 949 950
951 952 953
954 955 956
957 958 959
960 961 962
963 964 965
966 967 968
969 970 971
972 973 974

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

Prawa gęsta

A hearty welcome

Wmnożenie

W powietrzu

Optaki v jasn

Wien 1848

Wrought

1/2 K. 127.

Adriano

Acacia sinensis

Printed by

Spencer

Sharon's card

Wm. D. D. - Thos.
Wm. D. D. - Thos.

At home.

Jeune vier

Умируте

Quincy me

Intelligence.

Worrying day

W. H. H. H.

U wadysej

W ten czas zjawia się jeden ^{zwy} dumny w pokone
Słoneż dlonie ^{obudzi} tajemny ^{obudzi} wizerunek ludzki
I ~~z~~ spiełwat nowy prorok wśród tłumy ^z adimiony
Ludzie ciekawie na niego pochylić się
Wzrok naturalny tak piękny, ciemna tak wielka
Widzi się na gorze światła całego przecieła
Przez niego pierś w serce jednego słowem
Zerpinzta, bogactwo nieśmiertelnych bywa
Odboleści do grobu skar, wreszcie wygan
I kandy gdy enon wicowiem nieppie na grobie
Myśli i prośm słowa upadłobent sobie
O! nie prośm ja ludzie powieśdła wam
Ja z wasz niwierz! przyrzu, tam do wreszcie
A przyrzu - ^{stuchajcie} stuchajcie, ^{stuchajcie} przyrzu, tam do wreszcie
Le wam durre przymanate do podłego cięta
~~Stuchajcie~~ ~~stuchajcie~~ ~~stuchajcie~~
Człowiek gniebi człowieka, brat z brata mydri
Brat boga, abram boga niemawidei
A miłosiń byłto miłosi do presie i jębdry
Byłka ci co Kochajcie, presliwi ^{niwierz} niwierz
Kochajcie się - jak jedno stonice was ogrywie
Jak jedno niebo wreszcie jaupumam ^{bywa} bywa
Jak jedna ciemna matka niech was ogrywa
Kochajcie się jak bracia - ^{ajcie} bracie ^{ajcie} bracie
Gładit próżek - stuchajcie podmiestli ^{ajcie} bracie

[illegible]

Il y avait à Paris une vieille maison, dans une rue ^{de la capitale} toute tranquille et toute fermée entre
deux maisons qui ~~est~~ ^{étaient} toute tranquilles et toute fermées entre
une grande cour à moucharbes et un jardin arboré spacieux et
très mûr aussi, une maison qui ~~était~~ ^{était} bien connue aujourd'hui
On y était venu jadis de presque de toute la capitale - On y
voyait arriver chaque ^{matin} ~~jour~~ des petites et des grandes filles avec
les servantes qui portaient leurs cahiers. On y ~~entendait~~ ^{entendait}
bien souvent rouler des éloges d'hommes avec des dames
toute rayonnantes de plaisir à l'idée d'embrasser leurs enfants
et plus souvent encore on pouvait remarquer des pauvres
pâtissons, des ~~hommes en haillons~~ ^{hommes en haillons}, des mendiants - Des femmes
infirmes, ou des petits garçons en haillons - ~~se traînant~~ ^{se traînant} vers
une petite fenêtrée du premier qui ne manquait
jamais de s'ouvrir - et alors une main d'une femme faisait
tomber à leurs pieds quelques petites pièces d'argent - On y
pouvait bien vous assurer que tout le monde connaissait cette
maison, car il y avait pour lors un pensionnat - dont la
maîtresse sainte et digne femme se nommait Madame
Mileurgnak - La donc, par un bel après-midi d'été un jour
de dévotion samedi - les jeunes élèves descendues toutes au
jardin ~~et~~ couraient - criaient - bruisaient comme un
essaim d'abeilles ^{on entendait les voix} - La semaine était finie et dimanche presque
commencé - Il y avait, il y avait bien quelque différence
dans cette gaieté générale - les plus grandes se promenaient
par deux ou par trois parlaient très haut quand il s'agissait
d'un quelconque sifflet plusieurs, et on très bas quand il
s'agissait d'autre chose - les plus petites allaient
par douzaines jouaient au loup et faisaient le plus de
bruit et au milieu de tout ce tapage les surveillantes
se promenaient marchaient doucement rattachant un
fil qui tombait, corrigant une parole mal dite
grondant et souriant tour à tour - cela durait
quelque temps et là - quand tout à coup - vint, un,

uffe
t la
Höfem
nur
an
un
burque
m
maing
lagis
i. i.
ut
s Da
entes
tan
ite
it
ay,

Powieść o Ceryi.

(Ziemi ze śmiertelnych nie stykał o powietrznym rodzie
Ceryi. W krajach gdzie jutrzenka najprawniej wstaje, i
gdzie obudzona, najwściekszej się namiętna, proci jej
chwałę śpiewają, a tam namięt kładę stonice ukosnym
promieniem zagna wyspę, góry, wód ocean, i
Irlandyi w pioszkach stawach powrót myśniania
do nieba wzięcia. Lecz śpiewała wygony cudownym
myśli prołotem, otługi wieki w jedną, sprząga powieść;
gdzie otługi, zapewne otługi wieki upłynęły od zgonu
bohatera do zgonu wiernej kochanki, od zgonu wier-
nej kochanki do namiętnie prowadzonej niewinności
i tacy szlachetnego kocha. Czas w biegu swoim radość bar-
dzo te gwiazdy cnoty na ziemi, słońca - i Cerya ir-
landzkiego barda otługo była w podróży. Tymczasem
światy powietrny zwałpity o jej szlachetności, o niej za-
pomniaty. Na nowo kachaty się ich wesole igraszkę,
łanę w promieniach słońca, wysięgi na gwiazdy i w
radości, skrytki zęglugi po morzu obłoków. Jedna
tylko uciekła nie drżała, jedna tylko Cerya, smutna
wórną radoznego grona, na promieniu srebrnym zwa-
na się, kłopotac, tak śpiewała sobie, bo głos duchów za-
wsze jest śpiewem, a śpiew duchów zawsze dźwiękiem
wesela. I gdzie, nuciła ona, gdzie mi, tenak lekko
słoneczka nuciła, czy du słoneczka takiego pałac, w któ-
rym ściany a przejrystej wody kryształów, a podłoga
tak świecą gwiazdami, że się prawem jasności
wydaje? czy do naszych ogródów, gdzie w cieniu drzew
złotych stawisk a piaskiem piaskami piaski mitości
mucha, a ziemia dyamentami i szmaragdami nasiana?
Czy się kanna, w wodach jeziora, którego kłoda
kropla w młyn ręką w perle, się kamieniami, w kłodem
stole delfiny po dnie korallenem wesole igraszkę, czy
nie, bo już tam byłem - już znam to wszystko. Lecz

coi dla mnie córki powietrza obieć będzie? Tak, obieci
dwa wieki, dwa niepojęte ucięcia - Radość i Cierpa
spojrzata wyżej niż obłoki pływają, wyżej niż najwy-
sze świecące gwiazdy - Radość, powłóczyła i westchnie-
niem, Radość i Cierpienie - a wrażeń jej smutnił się, na dół,
gdzie wśród ciemnych wysierwów nieśmiertelna krę-
żyła kula - Radość daleko, śmiech daleko, nie wielka, Ra-
dość trudno dosięgnąć, lecz Cierpienie jest bliżej - Ja
oh, cierpieć! - I lekkiem skrzydłem Cierpa spuściła się
na ziemię, bo wiedziała dobrze o tem, że ziemia jest
smutkiem ożogioną. Noc była. Gdzieś gdzieś było sta-
łona wesołość przetamiznata prawą natury, lub ubo-
stwo nad przedmiotami, ciemność pracy, lub choroba zry-
ty sen oddalata. Cierpa stanęła tam, gdzie młoda i
niekwa jeszcze dziewczyna w przykrych bólach na-
gon czekała. Ból był jej biał, spieczony usta, przy-
warłe powieki, oddech ciężki i przyspieszony, a któ-
rym się czasem słunnił tożsako jęczenie. - "O to jest
ubrak cierpienia" - rzekła cwa powietrza i z osłabieniem
unieradzającą pomieszkała się westchnieniami. Młocna
dzwona, kamiona, nekuta woskółkie białej dziewcz-
ny ucięcia. Łatwota, ciężka, skrzęciła, przykrości - bo
ani ciężka, ani skrzęciła, ani przykrości nie znata je-
szcze. Łatwota najbardziej ubochanej matki swojej,
kierka ciężka i biała i ciężka na nie wiek jej głowę
borsitna. Ten kół duszy, ta bolisć cięta odwraty się Ce-
ry najinymyśnym skopiem cierpienia - lek nagle
spojrzata na spierzenie i zasnajęcej na białej czarnej,
który stał przy tui, a kół i bolisć zniknęły, stoga
nadkija do duszy wstąpiła, kierka i biał, nocierzenia
a stubej wydobyło się pierś: "Matko, nie smuć się, mó-
wita dziewczyna - jest Bóg, jest Kiebo - w grobie..."
i sił jej zabrakło. "O zapewne, a rozpacza, kamotata me-
ka, w grobie lepiej niż nad grobem" - i schyliła się na

czuła woniącej córki, usła do ust jej pryncipanta - a od-
dech chorej coraz był słabszy, coraz słabszy, aż usadł
niekiedy... Perya ostatniem ustatowaniem drucigcia
w serce matki uleciała. Oh! jakże to była dla niej nowa
rośna od pierwej, okropna boleść, boleść dnia kade-
go, boleść kadej godziny, kadej chwili życia, boleść
ciężła, która wszystkich siły duszy zamknęła w sobie,
aż poki w usmiech pocichy się nie zamieniła; w u-
smiech, którym biedna matka chwila, zgonu powitała.
Wówczas Perya lekko przejrzyła wstrząsnęta i krzyła
i dalej jeszcze leciała. „Już drzwi doświadczyłam bo-
leści; mówiła do siebie, a tła spłynęła po jej boku i chy-
ła, pęta, w tonu morza upadła. Już dwa cierpienia
poznatom! Ach! biedne dzieci ziemi! czyż miż kaze-
iskre miszecznością mogą, im być przeknackone.”
W tej chwili jakby odpowiedź na pytanie swemu in-
żnata Perya wśród bratych drzew ciemnych drzew biał-
ta, szata, pięknej dziewczicy - bezy tłaami kalane, piero-
taniem rozdarła, a w ustach smutne słowo, „Nigdy”.
To był zupełnie nowy obraz dla Peryi - ta boleść bez
choroby, ten smutek bez grobu. Ta, czy się, a duchem
cierpiącej i krzyje, że jedna chwila zamieszkała dawne,
dawne ale wielkie szczęście, że przeszłość i przyszłość
jej życia rozdzieliły się, jakby gromem pioruna zer-
wane, że jak otargie, jedyne prawne dni pływają będa,
tak ona dnia żadnego żadna, nie powinna nadzieję.
Wiem że a leka żyje się daty, siemi, wesoła i obli-
żył się orszak godowy - Dziewica powstała nagle,
obłata ocy, ismiechnęła się nawet. Lecz wówczas
Perya tak maena, tak niepojęta, nekuta boleść, jakiej
we wszystkich wspomnieniach smutku znała, nie
mogła i borsitna w tui uszykej na białych dziewczicy
spadła. Chwilę nara, minęła nim zdołała powrócić
ne skrzydła rozwinąć. Teraz już cała, nara, nie

szczęścia pragnęłam, dźwięcznym kannała głośm,
wiem że smutno umierać, smutniej płać umarłych,
ale najsmutniej w cierpieniach być meszcy. Wroć,
kam kam, gdzie ani radości, ani żalu niema. I
chwała mi, dany dawne komarysaki wrócić, kiedy
ja, ania? nramiennu? a? a? a? a? a? a? a? a? a? a?
te niebiś podrobie. - Pójść siostro moja, meś
do niej, bo kto cierpiat na ziemi, ten potem z na-
mi w raj szczęśliwym być godzien!

Szczęśliwa, jesteś, kawsze dla ciebie
Złota intrzenka na czystym niebie
Tatola przyszłość na dalece lata;
Szczęśliwa, jesteś, kawsze wśród świata.
Nadkijor smięta, podator rąka,
I nucię wdzięcznych marmen' piewnika,
Przeor drogi jego widła meszcy,
A kiedy inni dni sive dźwięczą,
I pod ciężorem cięto schyłają,
Cóż do ziemi nie ania, skota,
Cóż do, lekcie ziccia godzien,
Jak lekkiem kwiatać raze dźwięczy,
Jak lekkiem buwa na matki łanie
Nadabnej ciotki oparte skronie.

/Fantazya/

Ludzie! słuchajcie pieśni! Ludzie bracia moi!

Czy z was który z wysoka włada i panuje,

Czy nisko pochylony wśród trudów i znoj.

Czy schodzi z tego świata, czy na świat wstępuje,

Czy ciałem z ziemią matka skuty czy zelazem

Kocha czy nienawidzi — złe czy dobre Działo,

My wszyscy moi bracia — moja wszystkie rzecze
Jedną wielką miłością, duszą ukochaną.

Bracia słuchajcie pieśni! Pieśń, to anioł Boga!

Pieśń, to nauka wieków — przyszłości przestroga

To silny głos zwiastuna, co na puszczę woła

Jasny promień nad głową prawdy Apostoła!

Bracia! słuchajcie pieśni! — jak anioł odleci,

Zgina wieków pamiętki — przyszłość zaciemnieje

Głos zwiastuna o twarde serce skamienieje

A jasny promień ugaśnie — ktoś z was go raznieci.

Gdy wszystko będzie zimne i martwe i gluche,

Kto wywota na ziemię silnemi pierściami,

Z grobów życie — z wspomnienia przyszłości otuche

Kto was w niebo powiedzie światłości słakami

Jesli pieśni wieszczów zniknie? — O ziemscy mieszkańcy

Tępi Bóg jeszcze pieśnią do was się odywa,

~~Jaki Bóg w was wieszczów kaganiec~~ hymn natchnienia wlewa

~~Jako w ogniu oliwę w łóżku kaganiec~~

Słuchajcie jego głosu! Ludzie bracia moi!

W pokorze przed nim wasze nachylajcie czoła

Otrzyjcie serce z pyłu ziemskich niepokoi

Dziś Bóg pieśnią — lecz kiedyś piorunem zawoła

Ludzie słuchajcie pieśni! ja słowo pociechy

Ja ludzie! nieś słowo przyszłego zbawienia

Cmo

Ono wasze i ciężkie ojców waszych grzechy,
Zmyje woda zapomnienia.

Ludzie! słuchajcie słowa! - w niem świat przysortować cała.
W niem Bóg! słuchajcie ludzie! - w niem stworzenie i siła,
W niem się najpierwej ziemia nasza oderwała,
W ~~niem~~ wieczność ^{Dobrego} ~~zrodziła~~ zrodziła!

Ludzie! słuchajcie słowa! Jego to zgłoskami
Świat ku doskonałości tary swoje kregi,
I o nieskończoności piszą niebios księgi,
I Stwórca tary się z nami.

Ludzie! słuchajcie słowa! - Miłość, miłość wieczna,
Czasem nieokreślona, w istnieniu konieczna!
Niechaj z pochwalną pieśnią, brzmie w nieskończoności,
Bóg słowa - Słowo miłości!

O ludzie ja was kocham! Ja tak ukochałem -
Że gdyby mi na barki ciężki krzyż przykuł,
I biczem katowali, i na twarz mi pluli,
I na skronie cierniową włożyli koronę,
I żółcią napawali me usta i spragnione -
Ludzie! ja bym nie plakał - A wtenczas plakałem
(Kiedy patrząc na ród nasz niedola i nędza)
Na ducha obłąkanie i serc ciężkie rany!
I gdyś pierwszy raz wołał, a wysłanie nie przysłał.
Słuchaj! pieśni o Bogu, świętej uroczystej myśli.

Ludzie! ludzie! gdzie wy idziecie
Przez try i zbrodnie?
Stojcie! chwilowi przechodnie
Ch! stojcie, bo zgasicie

W katury

W katuszy krwi i błota
Promienna, iskra żywota

Kropki nie
mnie

niezłyca,

EE

Ludzie nie idziecie gdzie mocarze świata

Porzucić, złotem zbyt kłami,

Udragać, nędy brata,

Żywią się jego ciałem, poją, jego krwią!

Ludzie nie idziecie gdzie głosem szeptem,

Duch piekiel kłamie Bogu i bliźni nauką,

Żeby stokroć przekłeta setka,

Rozutki ^{spokojne} ~~nie~~ wykaspać wam z serca,

I ciężej, niż ciąża w zielarnej Tancuchy

Wprzewrotne fałszy okuci wasze Duchy!

Ch! nie idziecie tam ludzie! ludzie bracia moi!

Do mnie! Do mnie! ja waszych przytulę

Moja pieśń ukoji

Wszystkie troski, wszystkie bóle!

Moje ramie obejmie jednym uściskiem

Wszystkie ludy! O bracia spójcie moją pieśnią,

Budzić uspione w objętej nocy

Z południa ku północy

Z zachodu ku wschodowi,

Stos mój wypowie

Pieśń moja wyśpiewa

Rozkaz Boga - cel ludzkości

Stowo

Stowo braterskiej miłości,
Ziemia będzie srebrzysta!

Umilkł wieszeć — a w długim milczeniu
Ldały się tłumy ludu drwić jego pieśni.
On drzazgi jako jessure drzazgi lutni tony,
Patrzył okiem w ich duszę — śledził bieg ich myśli,
Aż głos jakiś z posrodką zawołał „Szalony” —
I ludzie powtórzęli, i poszli jak przyzwoli,
I on sam został tylko — głowę schylił smutnie,
O sterujące skat brzezi rozbil swoją lutnię,
I znówu spojrzął w niebo, ostatniem spojrzeniem,
Ostatnią też uronił nad bratniem plemieniem —
I skonał — A rod ludzki dalej szedł bez celu —
Ginał, niszczał — na ziemi zostało niewiele —
Potem dwóch tylko ludzi — Dzieci matki jednej
Ale dalsi od siebie niż ziemia od morza,
Widli niebo do piekła — bogaty i biedny —
I biedny sygnał ręką po brata dostatkowi
I głodu zgrzytnął zębami — Własności obrońca
Bogacz szkielet bez sera, zdobył sił ostatki,
Całym skarbów ciężarem cisnął w pierś brata,
Aż nękaną padł pod ciosem — Sam bogacz wśród świąta
Dumnie powiódł oczyma — i cieszył się z tego
Ch. cieszył się, samolub że nie ma drugiego —
Że był sam — Ale chmura plynęła po niebie,
Ostatnia, grom ostatni wyrzuciła z siebie,
I ostatniego w świecie zgłotała wtowieka —
I wtedy pieśń harmonii zabrzmiała srebrna.

Forzewa

Uloty k "Santaryu"
k Gibraltarn
Dla programu rotnosci

[illegible]

Ludzi słuchajcie, ja słowo powiem
Ja ludzi miły, słowo przystępnego słowem
... ..

... ..
Ludzi słuchajcie słowa ... ..
Wiem Bog! Słuchajcie ludzi - w mion ... ..

Wiem & si najpierw ziemia nad ... ..
Wiem prawda rodu ... ..

Ludzi słuchajcie słowa - Jgo to ... ..
... ..
... ..

Ludzi słuchajcie słowa - Miłost! Miłost! w ... ..
... ..

... ..
... ..
Bog słowa. Słowo ... ..

Ludzi! ja was ... ..

... ..

... ..

... ..

Ludzi słuchajcie słowa - a ... ..

... ..

... ..

... ..

Ludzi! ludzi! ... ..

... ..

... ..

... ..

Ludzi chwilemi ... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

Ludzi nie idzie do ... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

Ludzi nie idzie do ... ..

... ..

... ..

... ..

[illegible]

наг. А. в. Лавинский. 1890. Изд. 1-е. 4-х томов. напеч. м. ст.

[illegible][illegible]

Wszystko poddało się niemu, i zacięty potem walczył z Kozakami. Właśnie i rozmawiał z sobą - a kiedy mowa o dawnej przeszłości, młodym człowiekiem, że królowie dawno go się natchnęli, nie mógł. I jedna z nich odwracała się do niego i mówiła: on przybył. I tak cię było, i tak, my wszyscy mamy Kozaków, i tyś sobie z tego jeszcze upatrywał mi mogła.

Cho by ja ciekaw na Wrocławia, żeby by sam do mnie przyszedł, nie
którym ja sobie po niego chodzę

Opisane drugo bydnie ciekawie, to jakuś kłopotliwy, wyjątkowy. W

— nicek pengiraan obolium, nicek batzji khombon; alota — ke muu pabasa.

Wszystko to, co jest w tej książce, jest własnością autora, który nie odpowiada za jego treść. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Obtusen bu pnyichasim

Prismy m. m. b. i.

u Karłowianin

Byzantol' ciki

Stąd jej wyjechało w pierwszą połowę sierpnia. Panna pociągnęła z sobą
wtedy z Rosłowskiego Dębinka - rektora do niego albo raczej do sprowadzenia

Wobec tego nie mam wątpliwości, że przy
wielu innych, podobnych do tego, nie
będzie to dla nas wielką trudnością.

Thonicej w napylata jedna i ciwrym

Małemu Ser Ponur - wypowiedziana Wronela z przywiązaniem i dobie . 1.
Smierć spójrznie omiata sobą po ^{siemi} razach wstrząsał pięć y, zmił nia . 1.

in common large flowers with.

W tym czasie w Warszawie nie było jeszcze żadnych
powyższych stronnicy wyrostków. Właśnie dlatego
w 1896

Suchajmo moja Kochanko, samotna chorabym ja baronowa
 iumie prosić i ~~prosić~~ zobaczyć co się dzieje w moim

na czoły doświadczeń. Konie i jał przękał niegdyś rozkrył mi byt przęgich
ka i przękał krowar. Kie liem się spawerał.
Wierze mi, kuto. Przękał mi. Przękał mi. Przękał mi.

[illegible]

nie wolacch pływac - co nar co' ci' k'uszego j'ednego smu dy j'as co'ny
co nar co' j'ednego in'cyto go reby dy k'us j'ednego i'ed. k'us k'us k'us

Dawniej byłam najjaśniejszą z tej wiosny, taku miałam blasku wstępy, że jak wyje-
 ślam warchoła, to mi się mogła niemi jak plastikiem słonecznym i moich oczach wyjeżdża-
 ła, tak mi się w mi. chwała i wstępy z niemi ciemno było niemi, bo wrogi ocy słonecz-
 jętny nie gwiazdy wa niemi - Byłam biała i rumiana, jak słońce w pogodny dzień niemi
 i zachodzi słońca - a wrogi niemi... słońce niemi, taku miału niemi i wrogi niemi
 taku jak niemi, wyjeżdżała jak słońce, to słońce mi się gwiazdy niemi, niemi niemi
 niemi była niemi słońce. pewno bym niemi na niemi niemi niemi.

Rzek nawet cał. noc przytuliłem się do Ciebie. Jeździć nie chciałem, a
 gościć? cał. noc mówiłam sobie, a „chcę” i „nie” już przynależało
 w moim „dwa kłębki” jest białutkiej kłębki. Właśnie siadałam przed sobą
 i starania stawały się na drodze mojej przystanku. Na tych chwilach
 i czułam, że przysięgam, że tak i tak, nie staję się zmęczonym
 Chciał w tym to otrzymać moją obietnicę
 Czyżbyś była bliżej, sądzę, że wiesz, że nie mogę cię opuścić

umiałam je na persiack i malen'kiem uwezwam. Pięć. Najsmiekszy Panny
której mi wzięcia natura pierwsza matka i kochanek była przyniosła.
Wkrótce przystąpiła mi wielka ochota, żeby co klasztoru wstąpić, ale już
do mi nie było mojego sąsiada, ja też. Wstąpić mi nie było. Już
mi 'Perionem' odmarzanie stawiano i a do tego wstąpić nie
umiałam. i nie opuszczałam więc naszyj sznury - męczona i pamięci, kiedy mi
wstąpił ktoś lub co podobnego i ekstatycznie pociągła. Wstąpić mi
nie było. Wstąpić mi.

[illegible]

Wszystko co jest pod moim okiem
- Niech będzie pochwalony wiek do mnie i do wszystkich

Powrót do wsi i do domu. W drodze na dworzec
Powszyski widać widok i powierciłam wiele miejsc miłośnika
niego.

Stemum Marginatum nigrescens Periantho

«Або ж батько, як миме сиріма, не сіз, бо, «миме» хіба, як у нас, «миме»
та миме, «миме», а ж миме»

My procured my chlopan and bid my chlopan to go to the by the ship

Ja wiem że nie pojęł ani w tym, ani w przyszłości, ani nigdy

Nie to już po moim smutku, aleś mi tuż obok i spasiłyby ci
nieś się zdrowo w tym tuż i w dalszym ciągu.

szukasz wśród wszystkich wiadomości na świecie...

...nie wiesz, jak wspaniale na Wisłę. Pielęgiś i inożę swagami
...nie ma spłata. Legnaja Bogum. Maryna

... magnas regum Margino
... potius potius. Nulla regis virtutis gloria regibus in se
... regum gloria in se

...aleja patrymoniu na cielej ~~do~~ grobu ~~zmarłego~~ piewczyny
właśnie tam smierć dnia 18. X. 1901 r.

Wielki smutek dla R. Rydz. Pamiłkuj na niego - kadzisz kołbać mi być
w tej stała kmiety w ten czas się kłopot. I. [illegible]

Microrum legio sumego donia - talia tunc multo
amissio

Jeśli mi się nigdy równie cudów nym nie zdarzy, nawet jeśli...

Tut nie wam ich es zu sagen.

Examinis licetque quicquid stotisk; qd; wtern. *Examinis licetque quicquid stotisk; qd; wtern.*

напомни ранинене и срамъ глоріи

[illegible]

naše prijateljstvo. ~~Prijateljstvo~~ ~~mimo ego na ljubav~~, u porokih se
ne može niti gojiti poštenje. Sam praviš a ne učiniš, kao što
niranić

Płomiosł czoło, a to czoło było piękna spiczniejsza niż srebrny mieczyk.
 Wzrost mi się przed chwilą takich słowami wyobrażał - był to cory ję-
 wili jakiej wam słabożna, jęgi i pociągła, młody one były cien-
 ne, ciemne, swicizy, - istnie jakby dwa ciemne płomienie - Twoja omu-
 brach ogarnęła i dającąmy spytalam się go głosił.
 Czy ty jesteś? Aniołom?

[illegible]

To pros' dobrego Boga, Bog prosiaj ujem Duju

Przynie ajrasko inowu glowu na moji rama pochyliło

Their wayward - These nay righting may what wryeth it's wont' mine. Th.

— fengt sig k. h. 22. med sin mest altydige og indflydende
 k. n. og k. h. 22. med sin mest altydige og indflydende

Wszystko to jest obrotowe i nie ma niczego, co nie jest obrotowe.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

[illegible]

Zagronomii wim judzić, i edis' wjibki eraw. To krumple i hanuła
 mam takie typy, umysł i nigdy ważyć chociaż mi flomacronu
 nigdy na jawn soba z trzech rzeczy sprawy wać mi mogłom;
 takim sposobem ^{majm} w przecyę lat kilka upadają milionow-
 fortuny, kiedy młoda stracić milionowę fortunę, kiedy z
 - ściny

A wzię na ^{ustępowaniu} ~~regimini~~ stanowiącego dyrektora i na

Aż na zębanie ostry tej kłosa, ma prawo choiwy i rapetnego niepo-
dobniestwa rognące' ordmnie, na upnijme ^{naprośmym} użerwanie szanownego
Redaktora, zachęcona, osmielona, amaronu wziętów moralnym
przymusem, mam pisać (o) party dubelstwy: Kłopot, o) Kto
pot mianaty. Ta gadeta jako iż z jej głównych a) dyktów
pne konca, mogłam, napowrda bardzo powasny organ
istotnie niegosiću jest dotychczas rolniczym, przemysło-
wym handlowym i literackim piśmie, swoj miy
leowości. Ja, z rzeia brigezo oddawa pier wykluczone
punktuca, czemu piśmu tego rodzaju, przepłyzi
li mogą. Agronomii, tyle wiem, jażnie, że gospodarc
żepu na jakieś nieurodziej, nanchaży, jeśli żyła - ptoica z
waczą, to. Kartofle z mader, to chyba było lub ptoica,
jeśli ptoica ptoica, to Moniryna lub mian ptoica - Kłopot

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

127.
Preciwni ras' w Sublinie. Chwastek nawet. rwa się
wtedy blisko a tura Nowe lin. ...
najdalej tu. Kuron. Namieniny ...
i bliżej ... na ...
Grana si. Delanty -

cm,

przy

lino.

ete.

ia m

ci ed

ni ty

ai os.

